

Bemærkninger til lovudkastet

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**Baggrund

Naalakkersuisuts overordnede vision for telekommunikationens udvikling i Grønland er, at borgere, virksomheder og den offentlige administration i hele Grønland til enhver tid sikres en tidssvarende, effektiv og billig elektronisk kommunikation. Telekommunikation skal binde landet sammen og samtidig understøtte en ønsket udvikling for det private erhvervsliv, det offentlige og den enkelte borger.

Udvikling og opretholdelse af effektive teletjenester kan kompensere for store geografiske afstande, stimulere udviklingen af det grønlandske erhvervsliv og den grønlandske kultur samt medvirke til opretholdelsen af det fælles tale- og skriftsprog. Forhold, som alle kan være med til at binde Grønland sammen.

Dette forslag til telelov fremkommer efter ønske om adskillelse af de politikforberedende myndigheder og de tilsynsførende myndigheder. Dette gøres ved at flytte markedsregulering fra den gældende landstingsforordning om telekommunikation og teletjenester til konkurrenceloven. Siden teleforordningen blev vedtaget i 2006, er der sket en teknologisk og politisk udvikling, som betyder at der er behov for en opdatering af loven.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse at teleinfrastrukturen skal være et monopol, og nærværende telelov ændrer ikke ved dette princip. I teleloven er disse afgrænsninger derfor blevet tydeliggjort i overensstemmelse med de politiske ønsker jvf. FM16/pkt.119.

Udviklingen inden for teleområdet

De særlige vilkår for telekommunikation i Grønland har især koncentreret sig om den høje omkostning og den relativt begrænsede kapacitet forbundet med langdistancekommunikationen mellem byer og bygder, det vil sige via radiokæden, søkablet og satellit. Den teknologiske udvikling må imidlertid forventes fortsat at ændre på disse forhold. Særligt må det forventes, at den marginale omkostning for øget transmissionskapacitet fortsat vil falde. Det vil sige, at det bliver billigere at øge transmissionen af telekommunikation.

Telekommunikation kan derfor i stadig stigende grad bidrage til at skabe sammenhæng i det grønlandske samfund, og at telekommunikationspolitikken kan tilrettelægges med henblik på at fremme forbruget af telekommunikation i Grønland.

Der er samtidig en udvikling i gang i Grønland og den øvrige verden, hvor stadig flere tjenester baserer sig på en og samme netværksteknologi, nemlig den, der anvendes i internettet, og som betegnes IP (Internet Protokol). Eksempler på denne tendens er den udbredte brug af teknologi til samtaler over internettet (for eksempel Skype, Facetime og videokonferencesystemer), streaming af TV og TV-programmer skabt til internettet. Der sker derfor dels en såkaldt konvergens mod en og samme teknologi, dels en grundlæggende ændring af markedsforholdene, idet disse tjenester nu kan etableres på internettet ved brug af det samme terminaludstyr og under forudsætning af en tilstrækkelig kapacitet på internetforbindelserne. Denne udvikling betyder fundamentale ændringer i markedsforholdene på teleområdet i Grønland.

Den hidtidige takstpolitik, hvor internettrafik afregnes efter trafikmængde, medfører et forbrugsmønster, der tager udgangspunkt i, at transmissionskapacitet er en dyr og begrænset ressource, og vanskeliggør samtidig en udvikling i Grønland, hvor internetteknologien anvendes til disse nye formål. Som nævnt gælder det også for Grønland, at den marginale omkostning for yderligere transmissionskapacitet er faldende, og en fremadrettet telepolitik må derfor tage udgangspunkt i et fremtidsscenario, hvor transmissionskapacitet ikke nødvendigvis er en knap ressource. Den teknologiske udvikling og den begyndende konkurrence i markedet har bl.a. medført at man siden 2013 har kunnet tegne et "flatrate" internetabonnement og fra 2016 et mobilabonnement med "flatrate" i nogle byer. Flatrate vil sige, at kunden betaler en fast pris uanset forbrug. Af hensyn til yderområderne er det på længere sigt nødvendigt med investeringer på infrastrukturen og aktivering af yderligere kapacitet i søkablet, som ikke kan forrentes kommercielt. Samtidig vil forbrugerne udnytte kapaciteten i større grad med for eksempel streaming af TV.

Med teleforordningen af 2006 blev det muligt at liberalisere i faser. Naalakkersuisuts kortsigtede strategiske mål var at gennemføre en tjenesteliberalisering af adgangen til at udbyde en internettjeneste som det første skridt. Internettjenesten via trådløs acces blev således liberaliseret i 2009. Beslutningen blev taget af det daværende Naalakkersuisut. Liberaliseringen betød at de nye udbydere kunne opstille trådløs infrastruktur i byerne og tilbyde telekunderne trådløs adgang til internettet.

Seneste tjenesteliberalisering skete ved tilladelse i 2013/14. Siden 2015 har TELE-POST solgt engros access- og datatjenester med henblik på, at andre operatører kan tilbyde internet-tjenester via kabel (fast access) gennem TELE-POSTs netværk.

Naalakkersuisut etablerede i 2008 en telestyrelse, hvis opgave er at medvirke til at fremme konkurrencen og føre tilsyn med koncessionshaver. Telestyrelsen er uafhængig af Naalakkersuisut for at sikre en administrativ adskillelse mellem det politiske niveau og det administrative niveau, hvor lovene udmøntes og reguleres. Ligeledes sikres der en adskillelse

mellem den myndighed, der administrerer ejerskabet af teleselskabet og den myndighed, der regulerer teleområdet. Det er en problemstilling, der er kendt i telekommunikationssektoren i andre lande. Naalakkersuisut er fortsat opmærksom på vigtigheden af en effektiv regulering af telesektoren og har derfor til hensigt at udvikle og styrke Telestyrelsen. Der er allerede i dag et tæt samarbejde mellem Telestyrelsen og Radioforvaltningen, der henhører under den danske Energistyrelse. Dette samarbejde skal styrkes med henblik på at lære af de regulatoriske erfaringer, man der har gjort sig, og for at sikre den videre fremdrift og udvikling af de rette rammer for blandt andet Radioforvaltningen.

På forårssamlingen i 2016 (pkt. 119) besluttede Inatsisartut at en eventuel liberaliseringsproces af markederne for udbud af teletjenesterne fastnet- og mobiltelefoni ikke skulle iværksættes, og at Naalakkersuisut skulle udarbejde forslag til teleforordningen således at forsyningen af teletjenesterne fastnet- og mobiltelefoni vil ske ved én koncessionshaver. Begrundelsen herfor var en vurdering af, at "TELE-POST udgør et naturligt monopol på områderne for teletjenesterne fastnet- og mobiltelefoni". Det er dermed Inatsisartuts ønske, at koncessionshaver skal fungere som et monopol for teletjenester på fastnet og mobil. Således er der ikke mulighed for at liberalisere yderligere, og TELE-POST er eneste udbyder på markedet for disse tjenester.

Det er Naalakkersuisuts overbevisning, at teleområdet skal ses i sin helhed. Naalakkersuisut har således ingen intention om at liberalisere fastnet- og mobiltelefoni. Det er Naalakkersuisuts opfattelse at teleinfrastrukturen skal være et monopol, og nærværende telelov ændrer ikke ved dette princip. I teleloven er disse afgrænsninger derfor blevet tydeliggjort i overensstemmelse med de politiske ønsker jvf. FM16/pkt.119. Regler herom kan senere udmøntes i en bekendtgørelse.

2. Hovedpunkter i forslaget

Revision af teleforordningen

Den første ændring er en generel opdatering af lovens terminologi. Nugældende teleforordning er forældet i sin terminologi siden indførelsen af Selvstyret i 2009.

Den anden ændring er ophævelse af 3 bestemmelser. Dette sker på baggrund af lovændringer bl.a. i Forbruger – og Konkurrencelovgivningen som nærværende lovudkast er afstemt efter. To områder overflyttes fra Telestyrelsen til Konkurrencestyrelsen og omfatter opgaver om samtrafik og tilsyn med koncessionshavers regnskabsforhold. Området om behandling af klager på teleområdet overflyttes til sagsbehandling i Forbrugerklagenævnet Atuisoq.

Ligeledes flyttes Telestyrelsen og Radioforvaltningen fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen og får egen uafhængig ledelse. Hensigten med dette er at skille policy og sagsbehandling ad i

overensstemmelse med overflytningen af enkelte lovområder fra Teleforordningen til Konkurrenceloven.

Endvidere flyttes ressortansvaret for Teleklagenævnet, der behandler klager over Telestyrelsens afgørelser, fra Naalakkersuisoq for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger til Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi, der således varetager opgaverne i forbindelse med udpegning, afskedigelse og fastsættelse af forretningsorden. Sekretariatsbetjeningen af Teleklagenævnet placeres i Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

En tredje ændring er en række af overordnede tilføjelser og ophævelser af enkelte bestemmelser i lovudkastet. Det drejer sig om:

- § 2, stk. 3, tilføjes mulighed for dispensation til distribution af radio og TV-programmer.
- § 5, stk. 1, (om koncession) tilføjet ”herunder satellit”.
- § 10, stk. 2, pkt. 8 og 9, tilføjet ”i samarbejde med Naalakkersuisut”.
- § 13, stk. 1, (om tavshedspligt for Telestyrelsen) tilrettes.
- § 19, stk. 7, i teleforordningen (om udarbejdelse af en årsberetning for Teleklagenævnet) ophæves.
- § 21, stk. 1, (om tavshedspligt for Teleklagenævnet) tilrettes.
- § 31, stk. 2, (om tavshedspligt for ejere og udbydere) tilrettes.
- § 32, (om behandling af personoplysninger) tilføjelse om videregivelse af hemmelige telefonnumre til politi og domstole.
- § 34, (vedrørende sanktionsbestemmelser) to paragraffer er lagt sammen og blevet opdateret til at følge den nuværende norm for sanktionsbestemmelser.

Bemærkningerne er løbende tilrettet i overensstemmelse med ændringerne i loven.

De resterende regler forbliver uændrede i indhold, herunder navnlig bestemmelserne om koncessionen og TELE-POSTs monopol, men med enkelte opdateringer af reglernes terminologi. Endvidere er bemærkningerne til de enkelte bestemmelser tydeliggjort, hvor dette har været påkrævet, og der er tilføjet forklaringer på dele af udviklingen inden for teleområdet siden 2006.

Fastholdelse af princippet om en rammelov

Lovforslaget er stadig udfærdiget som en rammelov, således at lovgivningen løbende kan tilpasses til de muligheder den teknologiske udvikling medfører. Dette betyder, at Naalakkersuisut kan tilpasse regelsættet, når markedsforhold og ny teknologi tilsiger dette.

Beslutninger af større økonomisk betydning for samfundet skal forinden forelægges Inatsisartut.

Rammeloven gør det muligt at fastholde et politisk ønske om fortsat at opretholde et monopol for koncessionshaver på områderne for teletjenesterne fastnet og mobiltelefoni. Rammeloven skaber samtidig den fleksibilitet, som er nødvendig for at kunne håndtere et marked i konstant forandring på grund af den teknologiske udvikling. Opretholdelsen af monopolet betyder, at politikerne inden for lovens rammer kan beslutte ikke at liberalisere markederne for udbud af teletjenesterne fastnet og mobiltelefoni i medfør af § 2 stk. 1.

Telekommunikation er af vital betydning for det grønlandske samfund. Eventuelle liberaliseringstiltag skal altid vurderes nøje, såfremt politikerne ønsker dette iværksat. Principielt bør opretholdelse af forsyningssikkerheden gå forud for ønsket om øget konkurrence.

Dette lovforslag indebærer ikke en liberalisering. Forslaget skaber alene skaber rammerne for, at Naalakkersuisut på et tidspunkt kan vælge at tjenesteliberalisere dele af det grønlandske telekommunikationsmarked, efter at de samfundsmæssige effekter er analyseret.

Naalakkersuisut vil fortsat opretholde Selvstyrets eneret til anlæg og drift af al telekommunikationsinfrastruktur, der muliggør elektronisk kommunikation mellem byer, bygder og udlandet. Det betyder endvidere, at Naalakkersuisut kun kan liberalisere de tjenesteområder, hvor den teknologiske udvikling giver mulighed herfor under forudsætning af, at der samtidig på markedsmæssige vilkår kan opnås en konkurrencesituation, der vil tilgodese en bedre, hurtigere og/eller billigere udvikling af den pågældende teletjeneste, for eksempel i form af, at forbrugerne får flere produkter at vælge imellem, og således at det samlet bliver en gevinst for samfundet. Opfyldes disse forudsætninger ikke, bør man vige fra at iværksætte yderligere liberalisering.

Lovens første kapitel om Selvstyrets eneret til offentlig telekommunikation opretholdes således stadig.

Lovudkastet forudsætter endvidere, at processen med oprettelse af et teleklagenævn, principper for forsyningspligt og dækning af eventuelle forsyningspligtsunderskud samt regler om forbrugerbeskyttelse fortsætter.

Standsnings af liberaliseringsprocessen

Teleforordningen fra 2006 begyndte en liberaliseringsproces. I første omgang åbnede Naalakkersuisut adgangen til at udbyde en internet-tjeneste via trådløs adgang (trådløst access) i 2009. Konkret blev liberaliseringen udmøntet ved et landsstyreoplæg, hvorved

Naalakkersuisut den 17. september 2009 traf beslutning om liberalisering af markedet for udbud af trådløs access, herunder trådløs bredbåndssaccess, i den enkelte by eller bygd og markedet for udbud af internettjenester over trådløs access, herunder trådløs bredbåndssaccess i den enkelte by eller bygd.

Samtidig indførte Naalakkersuisut et tilladelsesregime. Det betød, at udbydere kunne få tilladelse til udbud, hvis de opfyldte to kriterier: at der var tale om trådløst internet samt at den var beregnet til transmission inden for en by eller bygd. Herefter fik 4 tjenesteudbydere tilladelse til udbud af teletjenester på de liberale markeder. Beslutningen om liberaliseringen og omfanget af denne fulgte snævert rammerne i teleforordningens § 2, stk. 1 og 3, jf. § 1, stk. 1. Det må herefter lægges til grund, at en tjenesteudbyder har et retskrav på at få tilladelse på internetforbindelse via trådløs access, såfremt virksomheden ligger inden for liberaliseringens ovenfor anførte grænser.

I 2014 blev liberaliseringen udvidet til at udbydere kan få tilladelse til at udbyde internettjenester over trådløs og trådbåren access. Licenser skal kunne tildeles uden videre krav. Med en liberalisering af internettjenesten kan der konkurreres på lige vilkår mellem forskellige trådløse og trådbårne teknologier. TELE-POST har fortsat koncession på den kablede infrastruktur og forbindelserne mellem byer og bygder samt til og fra udlandet i medfør af § 2 stk. 2. Dette sikrer, at TELE-POST fortsat kan investere i og udbygge infrastrukturen. Nye operatører skal købe adgang gennem reglerne for samtrafik til kablerne, radiokæden mv., hvis de ønsker at levere eksempelvis trådløst internet. Samtrafik betegner det forhold, at de nye operatørers internettrafik formidles videre gennem koncessionshaverens netværk.

Services og udviklingen af disse

Teletjenester er de kommunikationsydelser, der leveres over teleinfrastrukturen. Det er fx internettjenesten, fastnettelefoni, mobiltelefoni, kystradiotjenesten, rundspredning af TV- og radiosignaler mv.

En teleservice er en ydelse, der lægges oven på en teletjeneste. Det kan fx være e-mail-service, hvor udbyderen af en internetforbindelse ønsker at tilbyde sine kunder en e-mail-service. Området for service er ikke reguleret af reglerne. Services kan være fx Skype, FaceTime og Viper, som gør det muligt at gennemføre samtaler eller sende beskeder over internettjenesten. Disse muligheder åbner i et vist omfang op for konkurrence med fastnet- og mobiltelefoni til trods for, at disse teletjenester ikke ønskes liberaliseret på de grønlandske markeder.

Teleinfrastruktur, Teletjenester og Service

Service	En service er en ydelse, der leveres ovenpå en teletjeneste. Services er ikke omfattet af Selvstyrets eneret og er derfor liberale markeder i forhold til teleloven (anden regulering kan være gældende på de enkelte service-markeder). Der kan frit udbydes services, der bygger ovenpå fx internettjenesten (ex. hosting, e-mail, streaming mv.)	
Teletjenester	Koncession: <ul style="list-style-type: none"> • Mobiltelefoni • Fastnettelefoni • Kystradio • Internettjeneste • Faste kredsløb 	Liberal: <ul style="list-style-type: none"> • Internettjeneste
Tele- infrastruktur	Koncession: <ul style="list-style-type: none"> • Backbone net til byer, bygder og udlandet (søkabel, radiokæde og satellit, kan ikke liberaliseres) • Trådbåren accessnet i de enkelte byer og bygder • Mobilnetværk (2G og 3G netværk) 	Liberal: <ul style="list-style-type: none"> • Trådløs accessnet

Telestyrelsen

Telestyrelsen blev indført i teleforordningen i 2006. Formålet var at sikre en klar opgave- og ansvarsfordeling mellem markedets aktører, herunder koncessionshaveren TELE-POST, det politiske system samt tilsynsmyndighederne. I lighed med telestyrelse i andre lande skal der så vidt muligt være "vandtætte skotter" mellem henholdsvis markedets aktører, det politiske system og Telestyrelsen. Naalakkersuisut har ingen mulighed for at dispensere i de enkelte sager, der afgøres af Telestyrelsen. Afgørelser, der træffes af Telestyrelsen, kan efterfølgende påklages til et teleklagenævn, der har den endelige afgørelse i sagen. Naalakkersuisut kan ikke ændre teleklagenævnets afgørelse.

For at Telestyrelsen skal opnå uafhængighed i forhold til Naalakkersuisut er det derfor forudsat i loven, dels at Telestyrelsen fysisk placeres et andet sted end det ressortansvarlige departement og dels at Telestyrelsen får egen ledelse.

Hidtil har Telestyrelsen været lagt sammen med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Der var tale om en "praktisk" fysisk sammenlægning og det var ikke hensigten, at der skulle etableres en administrativ sammenlægning med fælles ledelse. I forbindelse med lovændringen foreslås det ved en ressortændring, at Telestyrelsen og Radioforvaltningen adskilles fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen under Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi

til Naalakkersuisoq for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger og får egen ledelse. Hensigten er, at adskille policy og sagsbehandling i overensstemmelse med overflytningen af enkelte lovområder til Forbruger – og Konkurrencestyrelsen og endvidere at modvirke kompetencesammenfald og inhabilitet. Endvidere er det et ønske at sikre en klar politisk ansvarsfordeling uden tvivl om, hvilket ressortområde, der har ansvaret for teleområdet.

Der vil ikke kunne klages over Telestyrelsens afgørelser til Teleklagenævnet, før Teleklagenævnet er oprettet. Ønsker man at klage over Telestyrelsens afgørelse før Teleklagenævnet er oprettet, er man henvist til at anlægge sag ved domstolene.

Det forudsættes, at der efter ikrafttrædelse af nærværende telelov vil skulle bruges en del tid på at udarbejde analyser af markedet og økonomiske konsekvensberegninger men henblik på tilsyn og tilsynsrapporter. Der vil fortsat skulle rettes fokus på allerede liberaliserede områder. Det forudsættes også, at der føres tilsyn med koncessionshaver og i den forbindelse udarbejdes tilsynsrapporter. Rapporterne indgår som en del af Telestyrelsens rapportering til Naalakkersuisut.

Endvidere forvalter Telestyrelsen statistikker over koncessionshaver engros og detail.

Udgifterne til Telestyrelsen udgør pt. 3,5 mio. kr. til lønninger og overhead (faste omkostninger) samt til analysearbejde og udredninger.

Telestyrelsen omfatter også Radioforvaltningen, som forvalter radiokommunikation og radiofrekvenser på vegne af den danske stat. Varetagelse af forvaltningen af radiokommunikationsområdet er omkostningsneutral for Telestyrelsen, idet området er selvfinansieret blandt andet i form af frekvensafgifter og gebyrer på udstedelse af radiocertifikater.

Teleklagenævnet

Teleforordningen forudsatte, at Naalakkersuisut opretter et teleklagenævn. Dette fastholdes. Teleklagenævnet skal behandle klager over Telestyrelsens afgørelser. Formålet med at oprette et sådant nævn er at samle den nødvendige faglige kompetence til, på domstolslignende facon, at afgøre komplicerede teletekniske sager.

Oprettelse af et domstolslignende organ i form af et teleklagenævn vil ikke udelukke indbringelse for de almindelige domstole, men vil give koncessionshaver, tjenesteudbydere og forsyningspligtudbydere et fagligt velfunderet forum for løsning af opståede tvister, som har afgørende økonomisk betydning.

Det foreslås videre at teleklagenævnet ligger under Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi, der således varetager opgaverne i forbindelse med udpegning, afskedigelse og fastsættelse af forretningsorden. Sekretariatsbetjeningen af Teleklagenævnet placeres i Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

Der vil ikke kunne klages over Telestyrelsens afgørelser til Teleklagenævnet, før dette er oprettet. Ønsker man at klage over Telestyrelsens afgørelse før Teleklagenævnet er oprettet, er man henvist til at anlægge sag ved domstolene.

Rejse- og opholdsudgifter udgør en forholdsmæssig stor andel af budgettet i Teleklagenævnet. På baggrund af samfundets størrelse kan det være vanskeligt at udpege en herboende som teleteknisk sagkyndig, da det forudsættes, at vedkommende skal være uafhængig af brancheinteresser. .

Forsyningspligtunderskud

Teleforordningen fastsatte principperne for at finansiering af forsyningspligtunderskuddet, og bemyndigede Naalakkersuisut til at udstede regler om det. Principper og bemyndigelse fastholdes i lovudkastet.

Forbrugerbeskyttelse

Lovudkastet bemyndiger forsat Naalakkersuisut til at indføre regler for minimumskrav til udbydere af telekommunikationsstruktur og teletjenester til slutbrugerne.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne.

I forhold til teleforordningen er der ingen ændringer af finansieringen af Telestyrelsens myndighedsopgaver i nærværende forslag til telelov. Således er Telestyrelsens behandling og afgørelse af enkeltsager og styrelsens tilsynsforpligtelser med henblik på at sikre overholdelse af nærværende lov og administrative forskrifter stadig finansieret af telebranchen. De departementale opgaver finansieres af landskassen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

De økonomiske og administrative byrder for erhvervslivet i teleforordningen forbliver de samme i nærværende forslag til telelov.

Liberaliseringen af teletjenester er fastholdt på det eksisterende niveau. Balancen er uændret mellem vækstcentrene, hvor erhvervslivet og store dele af befolkningen er koncentreret, og som delmarkeder i yderområderne, som hver for sig ikke er tilstrækkelig store til at oppebære avancerede teletjenester på forretningsmæssige vilkår. Dermed er vækstcentrene fortsat med til at finansiere teletjenester i yderområder. Selvom balancen er den samme, kan betydningen for erhvervslivet ændre sig i takt med at erhvervslivets behov for teletjenester ændrer sig.

En liberalisering af teletjenester har ikke umiddelbart medført en nedgang i koncessionshavers (TELE-POSTs) omsætning og overskud, og har derfor ikke formindsket udbyttebetalingen fra selskabet. Effekten af den allerede givne liberalisering for koncessionshaver har vist sig at være en rimelig byrde at bære for TELE-POST, men afhænger af udviklingen i omkostningseffektiviteten, mulighederne for lånefinansiering af investeringer og udviklingen i efterspørgslen efter ydelserne. Indtil videre har TELE-POST haft store overskud og oparbejdet en væsentlig egenkapital.

Nærværende lov indeholder en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan pålægge telebranchen en særlig afgift på forbrug af langdistancekommunikation til at finansiere Telestyrelsen, Teleklagenævn og et eventuelt forsyningspligtunderskud. Teleklagenævnet forventes oprettet efter telelovens vedtagelse og afgiften kan derfor forventes at blive øget for at dække udgiften til Teleklagenævnet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have miljø-, natur- eller folkesundhedsmæssige konsekvenser.

6. Konsekvenser for borgerne

Da forslagens substans stort set er uændret i forhold til teleforordningen vil der kun være mindre konsekvenser for borgerne.

Muligheden for videregivelse af hemmelige telefonnumre vil betyde at borgere med hemmelige numre kan modtage telefonforkyndelser fra politi og domstol og i forlængelse heraf give møde for politiet eller i retten.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for forholdet mellem Rigsfællesskabet og Grønlands Selvstyre. Forslaget forventes i øvrigt ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 10. maj 2017 til 15. juni 2017 været i høring hos:

- Alle departementer
- Politimesteren i Grønland
- Digitaliseringsstyrelsen
- Grønlands Erhverv
- Grønlands Domstole
- TELE-POST A/S
- Greenland Television ApS
- Inu:IT A/S
- Comby A/S
- Nuuk TV

Forslaget har i samme periode været offentliggjort på høringsportalen.

De indkomne høringssvar er gengivet i forkortet form i nedenstående skema med kommentarer til de enkelte punkter. Rent redaktionelle kommentarer er udeladt.

Det skal bemærkes, at de almindelige bemærkninger i udkastet er blevet revideret væsentligt med henblik på at styrke fokus på forskellen på den gældende teleforordning og lovudkastet. Det betyder, at ikke alle af høringssvarenes henvisninger stadig er gældende.

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
Departementet for Finanser og Skatter	Forslaget vil ikke have nogen virkning umiddelbart for landskassen.	Bemærkningerne er tilrettet. Beløbet er tilrettet til det seneste budget, som har været 3.5 mio. de seneste år.
	Brugerbetalingen til finansieringen af Telestyrelsen er ikke en fiskal afgift.	Giver ikke anledning til ændringer.
	Øget konkurrence betyder ofte skærpet omkostningsfokus, og dette kan i sammenspil med faldende priser og øget afsætning medføre et uændret eller måske endog forbedret resultat for koncessionshaver.	Bemærkningerne er tilrettet.
	Betalingen for forsyningspligten til ”ensomt beliggende beboelser uden for by- og bygdezone” har karakter af brugerbetaling. Det kan nævnes at	Bemærkningerne er tilrettet.

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	råstofindustrien på tilsvarende ensomt beliggende steder udenfor by- og bygdezone ikke er omfattet af forsyningspligt.	
	Departementet sendte derudover en række mindre kommentarer vedr.: <ul style="list-style-type: none"> • At loven ikke kan tillægge Naalakkersuisut lovgivningskompetence men kan tilpasse det gældende regelsæt 	Bemærkningerne er tilrettet.
	<ul style="list-style-type: none"> • Forskellen på et monopol og et naturligt monopol 	Bemærkningerne er tilrettet.
	<ul style="list-style-type: none"> • At Telestyrelsen finansieres af forbrugerne og ikke af teleoperatører selvom betalingen går igennem teleoperatørerne 	Bemærkningerne er tilrettet.
	<ul style="list-style-type: none"> • Ændring af formuleringen ”frit og ureguleret marked” til ”frit marked” 	Bemærkningerne er tilrettet.
	<ul style="list-style-type: none"> • Det ikke er en ulempe for yderområder hvis andre områder tilbydes bedre ydelser. 	Bemærkningerne er tilrettet.
	<ul style="list-style-type: none"> • Råstofindustrien har fuld betalingspligt (sammenlignet med ensomt beliggende beboelser) 	Bemærkningerne er tilrettet.
	<ul style="list-style-type: none"> • Udgiften på 2 millioner til Telestyrelsen ønskes sat i forhold til omsætningen på teleområdet. 	Bemærkningerne er tilrettet. Udgiften er blevet opdateret.
Digitaliseringsstyrelsen på vegne af Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke	Inatsisartut og Naalakkersuisut er ikke nævnt som undtagelser fra Grønlands Selvstyres eneret på linje med rigsmyndighederne og kommunerne (i § 1 stk. 1, nr. 1).	Giver ikke anledning til ændringer i loven, men bemærkningerne er tilrettet. Da Naalakkersuisut og Inatsisartuts interne net allerede er omfattet af eneretten, er der ikke behov for en specifik undtagelse til disse net.
	Virksomheders interne netværk bør ligeledes undtages fra eneretten i §	Giver ikke anledning til ændringer i loven, men bemærkningerne er

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	1, stk. 3, nr. 2 af hensyn til virksomhedernes effektivitet og mulighed for at overholde persondataanordningen.	tilrettet. Undtagelsen gælder dermed allerede for private virksomheders interne net inden for en by eller bygd. Der er således ikke behov for at tilpasse bestemmelsen. Det er ikke muligt her at give dispensation fra koncessionen.
	Det er uklart om paragraffen om tavshedspligt (§ 13) blot gentager sagsbehandlingsloven og offentlighedslovens krav eller om det indebærer en særlig tavshedspligt.	Bemærkninger er tilrettet.
	Der mangler en definition af slutbruger i § 28.	Bemærkningerne til tilrettet med en krydshenvisning til § 4 stk. 3. Slutbrugere er defineret i bemærkningerne til loven.
	Der mangler en henvisning til Anordning af lov om visse forbrugerrettigheder og hvorvidt disse generelle rettigheder gælder på teleområdet i § 28.	Giver ikke anledning til ændringer. Behandling af klager på teleområdet overflyttes til sagsbehandling i forbrugerklagenævnet Atuisoq efter gældende regler.
	§ 31 om hemmeligholdelse af telekommunikation drejer sig om handlinger, som svarer til Kriminallovens paragraf om freds- og æreskrænkelser (§ 94), uden at der er en henvisning til Kriminalloven hvilket skaber usikkerhed om hvad der reguleres. Derudover savnes en præcisering af om ”ubetinget” også betyder at uagtsomhed straffes	Bemærkningerne er tilrettet.
	Medarbejdere hos ejere og udbydere af telekommunikation bør have en handlepligt i tilfælde af tilfældighedsfund af børnepornografi og dermed straffrihed for videregivelse af oplysninger til politiet.	Giver ikke anledning til ændringer. Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling, og Justitsvæsen forbereder en overgrebspakke og vil i den sammen-

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
		hæng vurdere, hvorvidt der skal være straffrihed for at videregive oplysninger til politiet i forbindelse med tilfældige fund af børnepornografi. Departementet vurderer, at forholdet bør undersøges nærmere, før der endeligt kan stilling til, hvorvidt der skal ske lovændringer i relation til børnepornografi.
	Der er uoverensstemmelse mellem at straffen for overtrædelse af § 31 kun er bøde, mens en overtrædelse af Kriminalloven § 94 kan straffes med anstaltsanbringelse.	Loven og bemærkningerne er tilrettet.
Departementet for Sundhed	Ingen bemærkninger	Giver ikke anledning til ændringer
Grønlands Erhverv	Grønlands Erhverv påpeger at Teleklagenævnet fortsat ikke er oprettet, og vurderer, at der potentielt er et hjemmelsproblem i at henvise klagere til at indbringe Telestyrelsens afgørelser for domstolene, indtil man har oprettet Teleklagenævnet.	Giver ikke anledning til ændringer. Det er taget til efterretning, at GE forudsætter oprettelsen af et teleklagenavn. Politisk er der opbakning til dette.
Politimesteren i Grønland	Politiet anmoder om en hjemmel til at politiets vagtcentral får direkte adgang til TELEs oplysninger om hemmelige og udeladte numre, en forpligtelse til Tele til at udlevere oplysninger om hemmelige numre og betalingsadressater i kriminalsager i overensstemmelse med retsplejeloven, samt at adgangen hertil sker via opslag i systemet. Derudover ønsker politiet at kunne se, hvilket nummer der ringer op til politiet, herunder hemmelige og udeladte numre, at kunne slå alle telefonnumre op i systemet og se	Giver ikke anledning til ændringer i loven men bemærkningerne er tilrettet. Ønsket om at få hjemlen konkretiseret i loven er ikke tilgodeset, da det anses for mere hensigtsmæssigt, at det udmøntes i en bekendtgørelse.

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	oplysninger om betalingsadressaten og eventuelle registrerede brugere. Hjemlen og forpligtigelsen ønskes angivet i loven frem for i underliggende regler.	
Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi	Lovforslaget synes også at gøre op med den accepterede praksis, hvor mindre virksomheder kunne drive forretning ved distribution af radio- og TV.	Loven og bemærkningerne er tilrettet.
	Eneretten og/eller muligheden for liberalisering bør tilpasses, så der gives mulighed for at etablere satellitjordstationer uden koncession i Grønland. Mange mindre virksomheder, der ernærer sig ved distribution af radio- og tv, vil skulle ansøge Naalakkersuisut om en koncession eller lukke deres forretning, hvis der ikke er muligt at etablere satellitjordstationer uden en koncession fra Naalakkersuisut. Det besværliggør udviklingen af højteknologiske arbejdspladser i Grønland, hvis det ikke er muligt at etablere satellitjordstationer i Grønland uden en koncession.	Lovforslag og bemærkninger er tilrettet
Departementet for Råstoffer	Ingen bemærkninger	Giver ikke anledning til ændringer
TELE-POST	Teleforordningen trænger til opdatering på en lang række områder, men en gennemførelse af Inatsisartutforslaget i dets nuværende form vil være en forspildt mulighed for at gøre det ordentligt.	Bemærkningerne er tilrettet.
	Om lovens fire ændringsområder: <i>1) Flytning af opgaver til Konkurrenceloven</i>	Giver ikke anledning til ændringer

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	TELE-POST henviser til sit høringssvar til udkast til inatsisartutlov om ændring af konkurrenceloven.	
	2) <i>Organisatoriske ændringer</i> TELE-POST bifalder adskillelsen af lov- og politikforberedende opgaver fra tilsynsopgaverne og henviser til opbakningen til forslaget i sit høringssvar til udkast til inatsisartutlov om ændring af konkurrenceloven.	Giver ikke anledning til ændringer.
	3) <i>Videregivelse af hemmelige telefonnumre til brug for domstolene</i> TELE-POST ønsker at indgå i en dialog om den nærmere udformning af sådanne regler, da det også kan medføre behov for små justeringer af abonnementsvilkår og procedurer i Nummeroplysningen.	Taget til efterretning
	4) <i>Sproglige opdateringer</i> TELE-POST har ingen kommentarer til denne del af lovforslaget.	Giver ikke anledning til ændringer
	Overordnede bemærkninger TELE-POST så gerne, at man i udarbejdelsen af en helt ny telelovgivning i større grad end det er tilfældet tog udgangspunkt i de erfaringer, der er gjort med teleforordningen, og i mindre grad på de forventninger til fremtiden som i 2006 førte til teleforordningens vedtagelse.	Bemærkningerne er tilrettet
	TELE-POST savner, at lovforslaget, i hvert fald på bemærkningsniveau, forholder sig mere aktivt til følgende områder, hvor der gennem årene er skabt relevant erfaring:	Bemærkningerne er tilrettet.

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	<p><i>1) Naalakkersuisuts bemyndigelse til at liberalisere koncessionerede tjenester</i></p> <p>Naalakkersuisut er åbenbart uenig i Inatsisartuts beslutning fra juni 2016, som pålagde Naalakkersuisut at foreslå ophævelse af den hidtidige bemyndigelse i teleforordningen fra 2006, og inddrage Inatsisartut mere aktivt i beslutninger om eventuel yderligere liberalisering på teleområdet. Flexibiliteten som i lovforslaget fremføres som en nødvendighed, ser TELE-POST som en væsentlig usikkerhed i rammevilkårene – i forhold til långivere, og i forhold til virksomhedens beslutninger om store og langsigtede investeringer i teleinfrastrukturen.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer. Flexibiliteten er nødvendig i et marked under hastig udvikling. En rammelov kan indfange dynamikken og tilpasse sig en teknologisk udvikling og politiske ønsker. Det er på det niveau en planlægning og en mulig investeringsrisiko skal ses.</p>
	<p><i>2) Kravene til TELE-POSTs dokumentation og rapportering bør stå i rimeligt forhold til telemarkedets størrelse og formålet om konkurrencemæssig transparens</i></p> <p>TELE-POSTs regnskab er blevet så kompliceret at udarbejde, vedligeholde og revidere, at dets nytte for myndighederne givetvis ikke står mål med omkostningerne ved at udarbejde det. TELE-POST et lige så stort ekstra administrativt arbejde som i langt større teleselskaber.</p>	<p>Giver ikke ændring til ændringer. Dette forhold relaterer sig til opgaver som flyttes jf. forslag til ændring af Konkurrenceloven på EM17.</p>
	<p><i>3) Loven bør anerkende at krydssubsidieringen i dag udgør grundlaget for de store investeringer i teleinfrastrukturen</i></p> <p>Der bør tages udgangspunkt i den faktiske situation: Loven bør derfor</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer. Jf. kommentarer nedenfor til side 12, afsnit 1. 3. og 5</p>

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	<p>klart hjemle den eksisterende krydssubsidiering mellem koncessionerede tjenester, og ikke kun inden for den enkelte koncessionerede tjeneste.</p>	
	<p><i>4) Myndighederne bør allerede tidligt i processen opstille klare funktionalitetskrav til liberaliserede tjenester</i></p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer. Problematikken har affødt et behov for at rykke spørgsmål om samtrafik og netadgang over i konkurrenceloven. Der henvises til denne lovs bemærkninger herom.</p>
	<p><i>5) Giver det stadig mening at oprette et Teleklagenævn?</i></p> <p>Man har i årevis forgæves forsøgt at oprette et Teleklagenævn. Antallet af sager som dette nævn ville have haft mulighed for at behandle er desuden yderst begrænset, og begrænses yderligere ved, at nævnet ikke skal behandle "bagatelsager." Med adgangen til at behandle sager af konkurrencemæssig karakter i Konkurrencenævnet, og med adgangen til at indklage nævnsafgørelser for domstolene, synes det værd at overveje, om der reelt er et udtalt behov for at oprette et Teleklagenævn i Grønland. I stedet kunne telekunderne spares for udgiften til nævnets drift.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer. Der ønskes fortsat oprettet et Teleklagenævn af hensyn til telekundernes retssikkerhed og mulighed for en god billig og fleksibel ankeinstans i forhold til domstolene.</p>
	<p>Der er fejl i nummereringen af bemærkningerne til § 17, stk. 3-8, og der er uoverensstemmelse mellem de almindelige bemærkninger, der placerer sekretariatsbetjeningen i Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, og bemærkningerne til § 17, der placerer denne opgave i ressort-</p>	<p>Loven og bemærkningerne er tilrettet.</p>

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	departementet.	
	Om lovforslagets almindelige bemærkninger:	
	Formuleringen ”En specificeret forsyningspligt definerer derfor, hvilke tjenester og maksimalpriser yderområderne skal tilbydes.” er ikke korrekt, da kun er tilfældet, undtagen for ensomt beliggende landbrugsbedrifter., mens TELE-POST ellers kryds-subsidierer, særligt fra mobil- til internetområdet	Bemærkningerne er tilrettet.
	Der tales flere steder om en udvikling i Grønland. Reelt er der tale om en udvikling i hele verden, og det giver ikke mening at fremhæve Grønland i denne sammenhæng.	Bemærkningerne er tilrettet.
	Der tales om et ”fremtidsscenario, hvor transmissionskapacitet ikke ... er en knap ressource.” Tidsperspektivet bør gøres klart. Der er fortsat betydelige kapacitetsmæssige begrænsninger for en stor del af teleinfrastrukturen.	Bemærkningerne er tilrettet.
	Det siges at internettjenesten via trådløs access er den eneste tjeneste, der er liberaliseret. Dette er forkert.	Bemærkningerne er tilrettet.
	Der er hensigt om at styrke samarbejdet for at lære af de danske erfaringer. Imidlertid må det konstateres, at lovgivningen i forvejen bygger meget på danske erfaringer og forholdene på det danske telemarked.	Giver ikke anledning til ændringer. Det danske telemarked er fuldt liberaliseret mens det grønlandske marked er et monopol. Lovgivningen og de markeds-mæssige vilkår bygger derfor ikke på danske erfaringer. Det samarbejde omfatter: Radioforvaltningen, som ikke er hjemtaget,

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
		<p>ITSO, sagsbehandlingserfaringer og den teknologiske udvikling, som ikke nødvendigvis kan indfanges af monopollovgivning. Endvidere deles generelle erfaringer inden for konkurrencemæssige aspekter, ligesom medarbejdere efteruddannes i Danmark og i udlandet.</p>
	<p>Det diskuteres ikke, om det er hensigtsmæssigt, at udbydere har retskrav på at få tilladelse, og at licenser skal kunne tildeles uden videre krav. Der bør kunne forlanges en vis grad af professionalisme for at starte op som internetudbydere. Det ville være naturligt, at telemyndighederne opstiller et sæt objektive minimumskrav til en udbyders formåen.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer. Der er i forvejen proceskrav til virksomheder, som søger om en udbudstilladelse som internetudbydere. Telestyrelsen må ikke lægge usaglige kriterier til grund for at afvise en ansøger.</p>
	<p>Det er formentlig relevant at nævne, at TELE-POST som koncessionshaver af egen drift har udrullet mobiltelefoni til alle bygder, dvs. også bygder med færre end 70 indbyggere. Det er også vigtigt, at en eventuel forsyningspligt defineres på serviceniveau, og ikke ved en bestemt teknologisk platform.</p>	<p>Bemærkningerne er tilrettet. I forbindelse med en opdatering af dokumentet er afsnittet slettet.</p>
	<p>Ved at undtage hovedkontorsfunktioner, markedsføring og produktudvikling fra forsyningspligtregnskaberne, siger forslaget at TELE-POST ikke bør gøre noget for at markedsføre og udvikle de forsyningspligtige tjenester.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer. Regnskabsprincipperne for forsyningspligtregnskaberne bygger på gængse regnskabsprincipper.</p>
	<p>”Princippet” om afskaffelse af krydssubsidiering harmonerer dårligt</p>	<p>Giver ikke anledning til ændring. De gældende principper om</p>

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	<p>med den faktiske udvikling. Der argumenteres ikke overbevisende for at forsyningspligt er et bedre redskab end krydssubsidiering til at skabe gennemsigtighed. Allerede i dag kan man med det regulatoriske regnskab opnå overblik over den interne subsidiering mellem TELE-POSTs tjenester.</p>	<p>afskaffelse af krydssubsidiering og finansieringen af forsyningspligten fastholdes for at skabe gennemsigtighed på telemarkedet. Formålet er, dels at gøre det muligt for Naalakkersuisut og Inatsisartut at have politiske visioner for udviklingen af telemarkederne, og at nye operatører kan investere i nye tjenester eller services, der er liberaliserede.</p>
	<p>Det nævnes at koncessionerede tjenester som helhed ikke må være underskudsgivende, men i bemærkningerne til § 5, stk. 2 nr. 4 og 5 står der modsætningsvis, at Naalakkersuisut skal kunne pålægge koncessionshaver at drive tjenester med underskud, eksempelvis maritime og samfundsvigtige tjenester. Lovgivningen indeholder dermed to modsatrettede principper.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændring. De to principper findes ikke at være modstridende.</p>
	<p>Liberalisering af overskudsgivende tjenester medfører ikke kun et reduceret udbytte, men også formindsket investeringsaktivitet, fordi dette vil indskrænke spillerummet for ikke-rentable investeringer i teleinfrastrukturen.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændring. Den hidtidige liberalisering har ikke mindsket TELE-POSTs overskud eller investeringslyst. Samtidig har selskabet oparbejdet en solid egenkapital.</p>
	<p>”En afgift med et provenu på ca. 2 mio. kr. fordelt på al langdistance-kommunikation vil betyde...at pristigningen i engrosleddet sandsynligvis ikke slår igennem på prisen af de tilknyttede slutbrugerprodukter.” Det kan være sandt, afhængig af konkurrencesituationen på detail-</p>	<p>Bemærkningerne er tilrettet.</p>

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	<p>produkterne, men det er ikke det samme som at en afgift ikke vil have en negativ effekt.</p>	
	<p>Kommentarer til forslagets enkelte bestemmelser</p> <ul style="list-style-type: none"> • § 1, stk. 2 - bemærkningerne: Lovgivningen bør ikke fremadrettet henviser til den kommercielle kystradiotjeneste. TELE-POST er ved at nedlægge den kommercielle kystradiotjeneste, da den giver stort underskud, fordi kunderne har skiftet til alternative teknologier. 	<p>Bemærkninger er tilrettet.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • § 2, stk. 3 - bemærkningerne: Det nævnes at udbydere skal kunne etablere kabelforbindelse mellem deres udstyr i koncessionshavers bygning. Det må forstås som, at udbyderen selv skal have adgang til at trække ledninger rundt i TELE-POSTs bygninger. Udbydernes adgang bør ske i overensstemmelse med TELE-POSTs netværksplanlægning, og med anvendelse eller under tilsyn af TELE-POSTs tekniske personale. 	<p>Giver ikke anledning til ændring. Loven indeholder muligheder for at lave regler på området jf. stk. 4.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • § 10, stk. 2, nr. 5: Formuleringen lægger op til, at Naalakkersuisut skal godkende alle ændringer af priser og vilkår på det koncessionerede område. Det foreslås, at koncessionshaver kan ændre pris- og vilkår på det koncessionerede område uden forudgående godkendelse fra Naalakkersuisut, såfremt ændringerne entydigt er til 	<p>Giver ikke anledning til ændring. Naalakkersuisut kan ikke afgive sin overordnede kompetence til at godkende priser og vilkår for teletjenester i de koncessionerede områder.</p>

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	<p>forbrugernes fordel, og såfremt den koncessionerede tjeneste som helhed ikke giver underskud.</p>	
	<ul style="list-style-type: none"> • § 14 – bemærkningerne: Formuleringen ”Det er Telestyrelsen der vurderer i hvilket omfang der er behov for en orientering og tager initiativ hertil” kan læses som, at Naalakkersuisut er frataget muligheden for at henvende sig til Telestyrelsen med ønske om en orientering. 	<p>Giver ikke anledning til ændring. Telestyrelsen skal under pligtansvar rådgive Naalakkersuisut. Princippet ligger allerede i § 10 om rådgivning. Det vil være i modstrid med bestemmelsen om, at Naalakkersuisut ikke kan give tjenestebefaling til Telestyrelsen.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • § 17, stk. 4: Koncessionshaver for den nationale teleinfrastruktur bør få ret til at udpege ét af de to medlemmer af teleklagenævnet, som skal udpeges af telebranchen. Dels bør koncessionshaver ikke være tvunget til at være medlem af en brancheorganisation, dels vil en sag i Teleklagenævnet i de fleste tilfælde være mellem koncessionshaver og en privat operatør. 	<p>Giver ikke anledning til ændring. Der findes ikke en egentlig særskilt brancheorganisation for telebranchen i Grønland, som forudsat i loven. Det betyder at Naalakkersuisut har til opgave at indhente indstillinger fra virksomhederne i telebranchen, herunder TELE-POST.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • § 16 og § 17: Overvej at ophæve bestemmelsen om at Telestyrelsen skal afgive en årsberetning, hvis der ikke er ressourcer til det og Naalakkersuisut ikke aktivt efterspørger det. Det samme gælder Teleklagenævnet. 	<p>Loven (§ 17 stk. 8) og bemærkningerne er tilrettet. Telestyrelsens årsberetning er væsentlig, for at Naalakkersuisut kan følge udviklingen. Der er ikke pligt til at offentliggøre beretningen. Teleklagenævnet skal ikke afgive en særskilt årsberetning.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • § 23: Det nævnes, at en basal teletjeneste bl.a. er adgang til internettet gennem PSTN/ ISDN, hvilket er forældet. Senere i afsnittet defineres bærelinje som en basal teletjeneste, men en bærelinje er en del af infrastrukturen. 	<p>Bemærkningerne er tilrettet.</p>

Høringspart	Resume af høringssvar	Kommentarer til høringssvar
	<ul style="list-style-type: none"> • § 23, stk. 1 - bemærkningerne: Formuleringen ”Koncessionsbestemmelserne indeholder en forpligtelse for koncessionshaveren til at udbyde teletjenester til befolkningen i hele Grønland på lige vilkår” kan læses derhen, at der skal gælde ens priser for teletjenester i hele landet. Det er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold og med andre dele af lovgivningen, hvor der eksempelvis er fastsat specialvilkår for ensomt beliggende landbrug, eller med Naalakkersuisuts beslutning i 2014 om at indføre flere omkostningszoner. Bestemmelsen skal sikre, at der gælder samme priser og vilkår for tilslutning til telenettet for samme typer af kunder på samme sted. 	<p>Giver ikke anledning til ændringer.</p> <p>Politisk har der været et ønske om at styrke yderområderne. Det var en af hensigterne med diskussionen i Inatsisartut under pkt. 119 ved FM16.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • § 30: TELE-POST har nedlagt betalingstelefonautomaterne, og det giver ikke længere mening at fastholde reference til denne tjeneste i en telelov fra 2017. 	<p>Bemærkningerne er tilrettet.</p> <p>Referencer til betalingstelefonautomater er fjernet.</p> <p>Bestemmelsen opretholdes for andre lignende betalingstelefoner.</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • § 32: ISDN-nettet er under ud-fasning, og tjenester konvergerer mod IP. Det giver ikke mening at referere til tjenester, som ikke kan forventes at eksistere om 3-5 år. 	<p>Bemærkningerne er tilrettet.</p>

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen beskriver udgangspunktet for Naalakkersuisuts eneret til telekommunikation "i, til og fra" Grønland. Loven omfatter alle indenlandske telekommunikationstjenester samt de anlæg i Grønland, der tilvejebringer telekommunikation til udlandet.

Som udgangspunkt har Grønlands Selvstyre eneret til al formidling af telekommunikation "i, til og fra" Grønland, herunder anlæg og drift af telekommunikationsinfrastruktur.

Overtrædelse af bestemmelsen kan sanktioneres med bøde, jf. § 34.

Til stk. 2

Nr. 1

Radiokommunikation og allokering af radiofrekvenser varetages af Den Danske Stat.

Nr. 2

De maritime nød- og sikkerhedstjenester varetages af Den Danske Stat.

Til stk. 3

Nr. 1

Etablering af indre anlæg kan kun ske til dækning af særlige behov, som den offentligt tilgængelige teleinfrastruktur ikke kan opfylde. Dette er begrundet i et ønske om at sikre tilstrækkelig volumen og trafikmængde i den offentligt tilgængelige telekommunikationsinfrastruktur.

Kommuner og rigsmyndigheders interne net, der anvendes til særlige behov, er undtaget fra Selvstyrets eneret. Bestemmelsen regulerer ikke Naalakkersuisut eller Inatsisartuts interne net, da disse net allerede er omfattet af eneretten.

Nr. 2

En række områder er undtaget Grønlands Selvstyres eneret. Undtaget er således anlæg, der alene anvendes indenfor en ejendoms grænser eller mellem flere ejendomme, som tilhører samme ejer. En ejendom skal i den henseende forstås som husstand, således vil en bygning med flere husstande, ifølge denne lov, udgøres af flere selvstændige ejendomme, hvor

imellem Grønlands Selvstyre har eneret til at etablere telekommunikation. Undtaget fra eneretten er etablering af anlæg, som inden for samme by eller bygård, anvendes inden for en ejendoms grænser eller mellem flere ejendomme med samme ejer, som for eksempel koncerner og virksomheder eller institutioner med flere afdelinger eller spredte arbejdsfaciliteter. Der stilles ikke krav om at disse net inden for en ejendom skal opfylde særlige behov.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen i Inatsisartutlovens § 2 anvendes til at liberalisere dele af eneretsområdet (på teletjenester) såfremt særlige betingelser er iagttaget.

Udgangspunktet er således, at der kan ske liberalisering af teletjenester, men at der er begrænsninger for hvilke af de dele af teleinfrastrukturen, der kan liberaliseres. Eksempelvis kan man ikke liberalisere netværket af radiokædestationer, søkablet og det kablede netværk indenfor byer og bygder.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut bemyndigelse til at liberalisere dele af Grønlands Selvstyres eneretsområde som omfatter teletjenesteområdet. Den eneste teletjeneste, som på nuværende tidspunkt er liberaliseret, er internettjenesten.

En liberalisering af infrastrukturen, det vil sige radiokæde, satellitforbindelse, søkabler samt kabler og datasystemer, kan ikke ske uden en lovændring, som behandles af Inatsisartut.

Inatsisartutlovens § 2, stk. 1 giver hjemmel til at liberalisere teletjenester i forskellige etaper. Det betyder, at markederne for udbud af teletjenester kan liberaliseres. På nuværende tidspunkt er det kun internettjenesten, der er liberaliseret, se skemaet på side 7, og der er ikke et politisk ønske om at liberalisere andre tjenester. Ved liberalisering af internettjenesten er proceduren, at Naalakkersuisut får udarbejdet en analyse af markedet. I processen høres koncessionshaver og andre operatører i markedet. Telestyrelsen kan eventuelt blive bedt om at være tovholder på projektet for Naalakkersuisut. Når den strategiske analyse er afsluttet, udarbejdes et oplæg til Naalakkersuisut inklusiv høringssvar. Herefter beslutes hvorvidt man politisk ønsker at gå videre med liberaliseringsprocessen eller stille denne i bero. En liberalisering af en teletjeneste offentliggøres og der udarbejdes efterfølgende en bekendtgørelse.

Ved Inatsisartutloven § 2, stk. 1 og 3 er der skabt en indbyrdes sammenhæng mellem muligheden for samtidigt at liberalisere teletjenester i teleloven § 2, stk. 1 og den trådløse infrastruktur i § 2, stk. 3, idet det giver en tjenesteudbyder muligheden for at have kontrol

over større del af værdikæden dvs. både engros- og detailmarkedet inden for det trådløse marked i den enkelte by eller bygd.

Såfremt man kun liberaliserede internettjenesten (§ 2, stk. 1) skulle en operatør eksempelvis købe al infrastruktur fra koncessionshaver for at kunne levere tjenesten.

Ved en liberalisering, jf. § 2, stk. 1, skal Naalakkersuisut i sin vurdering tage hensyn til, at en liberalisering af teletjenesteområdet enten sker, hvor den teknologiske udvikling giver mulighed herfor under forudsætning af, at der samtidig på markedsmæssige vilkår kan opnås en konkurrencesituation, der vil tilgodese en bedre, hurtigere og billigere udvikling af den pågældende teletjeneste eller, at der ved en liberalisering kan opnås et bredere udbud af tjenester, samt at der skabes valgfrihed for borgerne ved at kunne vælge mellem flere udbydere. Ved vurderingen skal der lægges vægt på, at det samlet bliver en gevinst for samfundet.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer, at infrastrukturen, det vil sige radiokæde, satellitforbindelse, søkabler samt kabler og datasystemer, ikke er omfattet af adgangen til at liberalisere, jf. stk. 1. Ved elektronisk kommunikation forstås kommunikation, der helt eller delvis består i elektronisk overføring af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf, ved hjælp af radio- eller telekommunikationsteknik, mellem nettermineringspunkter.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut bemyndigelse til at liberalisere trådløse net til brug inden for en by eller bygd i forskellige etaper. Det vil nærmere betegnet sige markederne for udbud af trådløs infrastruktur herunder trådløs bredbåndsaccess i den enkelte by eller bygd. Det vil ikke være muligt at liberalisere adgangen til at anvende trådløse net mellem byer og bygder. Her skal den eksisterende koncessionerede infrastruktur anvendes.

Der gælder to krav for, at en udbyder kan etablere sin egen trådløse infrastruktur. Der skal for det første være tale om en trådløs punkt-til-punkt eller punkt-til-multipunkt-teknologi. Der må ikke etableres fiber eller anden kabelføring, med mindre særlige forhold taler for det, og Telestyrelsen meddeler dispensation. For det andet må den trådløse infrastruktur kun etableres internt i en by eller bygd.

I Inatsisartutlovens § 2, stk. 1 og 3 er der således åbnet op for muligheden af, at tage udgangspunkt i begge bestemmelser om at liberalisere både internettjenesten og den trådløse infrastruktur med henblik på, at tjenesteudbydere kan erhverve ejerskab til en større del af værdikæden ud fra de betingelser, procedurer og begrænsninger der i øvrigt følger af § 2 herunder bl.a. at tjenesteudbyderen ikke kan etablere infrastruktur mellem de enkelte byer og

bygder og at forbindelser indenfor den enkelte by eller bygd skal være trådløse. Hvis man kun liberaliserede den trådløse infrastruktur i medfør af § 2, stk. 3, ville en operatør kun kunne sælge engros produkter uafhængigt af internettjenesten.

De særlige forhold, der kan medføre dispensation til at etablere kabelbaseret netværk kan eksempelvis være, at en virksomhed placeret i to nabobygninger gives mulighed for at etablere kabelforbindelse mellem de to bygninger, med henblik på at binde virksomhedens interne net sammen. Der kan således ikke gives dispensation til at etablere større netværk blot fordi en virksomhed har flere bygninger i samme by eller bygd.

Der kan endvidere dispenseres til etablering af kabelforbindelser i samhusningssituationer, hvor andre udbydere har udstyr placeret (huset) i koncessionshaverens bygning. Her vil der kunne gives dispensation til, at udbydere kan etablere kabelforbindelse mellem deres udstyr i bygningen.

Naalakkersuisut kan bestemme, at udbydere kan anvende deres eget trådløse net til kunderne efter anmodning herom. Telestyrelsen behandler udbudstilladelser.

Adgangen til at levere den trådløse trafik til den koncessionerede infrastruktur eller til andre udbydere trådløse net, hviler på indgåelse af frivillige aftaler mellem parterne. Kan parterne ikke blive enige, kan Naalakkersuisut fastsætte priserne og vilkår for interconnection (samtrafikken), det vil sige den indbyrdes forbindelse mellem udbydere, såfremt en af parterne anmoder herom og anmodningen er rimelig. Vurderingen foretages i Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

Til stk. 4

Stykket er nyt. Formålet er at lovliggøre den liberalisering i praksis, der er opstået efter at flere lokale radio- og tv-stationer har overtaget sendeudstyret, som de tidligere lejede af koncessionshaveren TELE-POST. Sendeudstyret omfatter lokale sendere, der rundspreder programmerne inden for den enkelte by eller bygd samt distribution af radio- og tv-programmer imellem byer og bygder. Denne lovliggørelse understøttes af koncessionshaver.

Til stk. 5

Bestemmelsen indebærer, at Naalakkersuisut fastsætter de nærmere regler for liberaliseringen. Der kan for eksempel fastsættes regler om følgende:

- Fastsættelse af regler for anvendelse af udbyderes telekommunikationsinfrastruktur,
- indførelse af en rapporteringspligt, hvor koncessionshaver indberetter til Telestyrelsen, hvilke udbydere, der er indgået samtrafikaftale med, og med kopi af de tilhørende samtrafikaftaler, samt

- sikring af en styring eller regulering af adgangen til de fælles og begrænsede nummerressourcer.

Opremsningen er ikke udtømmende.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende regulering på området. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan liberalisere adgangen for tilslutning af apparater og materiel til den offentlige telekommunikationsinfrastruktur. Med "apparater og materiel" menes udstyr, der med henblik på at sende eller modtage informationer, er beregnet til direkte eller indirekte at blive tilsluttet et nettermineringspunkt i telenettet.

Derudover giver bestemmelsen adgang til, at anlæg, der etableres i særligt øjemed, for eksempel alarmtjenester som indbrudsalarmer, brandalarmer og klimaalarmer, kan drives uden tilslutning til det offentlige telekommunikationsnet, og derfor undtages fra Grønlands Selvstyres eneret.

Til stk. 2

Hovedreglen er, at alle former for radio- og teleterminaludstyr, der indgår i frekvensanvendelsen i Grønland, skal være godkendt i Danmark, jf. § 7, stk. 1, i anordning nr. 38 af 23. januar 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser.

En undtagelse er, at Ministeren for Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet i Danmark (Energistyrelsen) i henhold til administrative forskrifter udstedt i medfør af anordningens § 7, stk. 2, har delegeret kompetencen til at fastsætte regler for hvilket udstyr, der lovligt kan indgå i frekvensanvendelsen i Grønland udover det udstyr, der er godkendt i Danmark, til Grønlands Selvstyre.

Ministeren har endvidere delegeret kompetencen til at fastsætte regler for tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser, herunder indretning, udførelse, anbringelse, drift og benyttelse af apparater og materiel, der anvendes i forbindelse med telekommunikationsinfrastrukturen samt kontrol af og tilsyn med dette udstyr, til Grønlands Selvstyre, jf. administrative forskrifter udstedt i medfør af anordningens § 8.

Til § 4

Til stk. 1

Stk. 1 afgrænser, hvad der forstås ved teletjenester. Der er tale om en bred afgrænsning, der indebærer, at teletjenester omfatter enhver form for transport af elektronisk kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf, ved hjælp af radio- eller telekommunikationsteknik.

Den brede afgrænsning er nødvendiggjort af udviklingen, der har gjort den traditionelle afgrænsning af teletjenester forældet. Den traditionelle definition bygger på tidstro overføring af taletelefoni og datakommunikation via mobilnet eller fastnet. Udviklingen går mod at flere og flere services ydes på de samme platforme (konvergens).

Definitionen er udformet således, at den også omfatter transport, også benævnt overføring af lyd- og billeder og kombinationer heraf, det vil sige enhver form for data- eller bit-transport, herunder dels transport af informations- eller indholdstjenester, dels transport af radio- eller tv-programvirksomhed mellem nettermineringspunkter.

Definitionen omfatter i den forbindelse både teletjenester, der indebærer transport af det samme indhold samtidig til en ikke på forhånd afgrænset kreds af mange forskellige brugere, det vil sige punkt-til-multipunkt tjenester, og teletjenester, hvor der er tale om en særskilt kommunikation, og dermed transport, mellem to eller flere slutbrugere, det vil sige punkt-til-punkt kommunikation, for eksempel i form af transport af en specifik telefonsamtale, en e-mail eller lignende mellem to eller flere parter. Det er ligeledes uden betydning, om der er tale om envejskommunikation, for eksempel transport af radio eller tv til slutbrugere eller tovejskommunikation, eksempelvis en e-mail-korrespondance.

Selve informations- eller indholdstjenesten er derimod ikke omfattet af definitionen af en teletjeneste. Det samme gælder selve radio- eller tv-programvirksomheden eller den tjeneste, der består i at "pakke" en række radio- og tv-programmer sammen med henblik på videresalg, samt eventuelt udbud af en elektronisk programguide eller lignende indramning af programmerne. Levering af en e-postadresse eller etablering af for eksempel et webhotel anses ikke i sig selv for en teletjeneste. Det afgørende er, om der tillige udbydes formidling af teletrafik eller transportydelse.

Definitionen skelner ikke imellem teletjenester, der tilvejebringes og leveres via mobile net, det vil sige teleinfrastruktur, hvor slutbrugeren kan bevæge sig rundt med sin teleterminal til fods, i en bil eller lignende, mens tjenesten bruges, og teletjenester, der tilvejebringes via et fast nettermineringspunkt.

Teletjenester vil i en række tilfælde være konkrete slutbrugerprodukter, som for eksempel den lange række af forskellige produkter, som teleselskaber i dag markedsfører, men kan også

være produkter, der udbydes til andre udbydere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester.

Til stk. 2

Stk. 2 introducerer endnu et væsentligt, tværgående begreb, nemlig et nettermineringspunkt. Herved forstås i relation til bestemmelserne i dette lovforslag den fysiske eller logiske grænseflade i nettet, der udgør en slutbrugers tilslutning til dette.

Traditionelt har nettermineringspunktet været forstået som et fast monteret telefonstik, som sammen med et telefonapparat og et 6-cifret abonnentnummer på en gang sikrede en slutbruger adgang til telekommunikationsinfrastrukturen og identificerede, hvor i nettet trafik til denne slutbruger skulle afleveres.

Sådanne nettermineringspunkter i den faste telekommunikationsinfrastruktur kan imidlertid i dag også omfatte andre former for stik end et traditionelt telefonstik, herunder stik, der giver adgang til tilslutning af forskellige former for datakommunikationsmodems eller lignende.

Med den ovenfor nævnte brede definition af teletjenester kan et nettermineringspunkt desuden omfatte stik til modtagning af forskellige former for punkt-til-multipunkt tjenester, herunder radio- og tv-programvirksomhed. Der kan således være behov for at tilslutte digitale dekodere, radio- og tv-apparater og lignende.

Samtidig vil nettermineringspunktet, forstået som grænsefladen mellem slutbrugeren og nettet, i dag ikke nødvendigvis omfatte et traditionelt 6-cifret abonnentnummer, der tjener til at identificere, hvor i nettet trafik til denne slutbruger skal afleveres. Der kan i stedet være tale om en eller anden form for netadresse i form af eksempelvis et domænenavn, en web- eller en e-postadresse, og teletrafik mellem to nettermineringspunkter kan derfor også være kommunikation for eksempel fra en slutbrugers pc til en hjemmeside et givet sted i nettet, hvor hjemmesiden udgør en anden slutbrugers "adresse" på nettet.

Endelig kan et nettermineringspunkt være en del af et net etableret med sigte på tilvejebringelse af mobiltjenester, og dermed ikke et fysisk fast placeret punkt, men derimod en del af det mobile udstyr, som slutbrugeren råder over, for eksempel i form af et SIM-kort, der indgår i en mobilterminal.

Naalakkersuisut er tillagt kompetence til at udstede nærmere regler om, hvad der forstås ved et nettermineringspunkt jf. stk. 2, 1. led.

Der kan være tale om en række forskellige teknologi-specifikke definitioner heraf, jf. forskellene på analoge mobilterminaler, digitale mobilterminaler til GSM900 og GSM1800,

der er baseret på SIM-kort-teknologi, TETRA (Terrestrial Trunked Radio Access) og UMTS-terminaler (Universal Mobile Telecommunications System), LTE og andre teknologier, som endnu ikke er udviklet.

Til stk. 3

Telereguleringen skelner i en række sammenhænge mellem henholdsvis slutbrugere og udbydere af telekommunikationsinfrastruktur/udbydere af teletjenester.

Slutbrugere er brugere af telekommunikationsinfrastruktur/teletjenester, som ikke samtidig selv videresælger teleydelser. Afgrænsningen er navnlig relevant i forbindelse med afgrænsningen af, hvem de forbrugerrettede dele af telereguleringen tilsigter at beskytte.

Slutbrugere defineres i modsætning til udbydere af telekommunikationsinfrastruktur/udbydere af teletjenester ikke som wholesale (engros) kunder. Slutbrugere kan derimod godt omfatte såvel erhvervsdrivende som ikke-erhvervsdrivende brugere af telekommunikationsinfrastruktur/teletjenester, herunder storkunder og lignende, som i et vist omfang vælger at etablere deres egen teleinfrastruktur og sammenkoble denne med den offentlige telekommunikationsinfrastruktur med henblik på udveksling af trafik.

Også udbydere af informations- og indholdstjenester anses for slutbrugere. Det samme gælder for eksempel radio- og tv-virksomheder og andre virksomheder med særlige kommunikationsbehov.

Til § 5

Til stk. 1

Naalakkersuisut bemyndiges i henhold til denne bestemmelse til at meddele koncession på anlæg og drift af telekommunikationsanlæg og terminaler samt udbud af teletjenester. Den meddelte koncession kan begrænses til kun at omfatte et afgrænset geografisk område, hvorfor der kan meddeles koncession til forskellige udbydere på forskellige geografiske delmarkeder.

Dette omfatter også de maritime tjenester, jf. dog § 1, stk. 2. .

Til stk. 2

Naalakkersuisut kan beslutte at liberalisere de i § 2, stk. 1 og 2, nævnte tjenester samt de i § 3, stk. 1, nævnte apparater og materiel herunder satellit. Dette vil i så fald gribe ind i koncessionshaverens nuværende rettigheder. Koncessionshaver skal tåle, at der sker denne liberalisering og derved en indskrænkning i de tildelte enerettigheder. Koncessionshaver har ikke krav på kompensation som følge af indskrænkninger i forbindelse med liberalisering

eller udstedelse af flere koncessioner. Ændringer af væsentlig økonomisk betydning for koncessionshaver, kan medføre et behov for ændringer i koncessionsaftalen.

Til stk. 3

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte de nærmere regler og vilkår for koncessionen i administrative forskrifter, herunder regler om de i nr. 1-7 nævnte forhold. Listen er ikke udtømmende.

Nr. 1

Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, krav til hvilken funktionalitet og hvilket serviceniveau, der skal leveres hvilke steder i landet, herunder sikkerhed og kvalitet samt kapacitet af de pågældende tjenester, samt hvem, der fører tilsyn med anlæggene. Der vil her skulle lægges vægt på, at der ud fra et samfundsmæssigt synspunkt skal sikres en tidssvarende og billig telekommunikation ud fra de specielle forudsætninger, som landets demografi og geografiske udstrækning stiller.

Nr. 2

Naalakkersuisut kan fastsætte regler om godkendelse af takstfastsættelsen og principperne herfor, samt abonnementsvilkårene for koncessionshaverens tjenester på eneretsområdet. Der vil her skulle lægges vægt på, at der også ud fra et samfundsmæssigt synspunkt sikres en sammenhæng mellem teletaksterne og omkostningerne ved at tilvejebringe teletjenesterne. En større fleksibilitet og markedstilpasning af taksterne, samt bedre flerårig planlægningsmulighed for koncessionshaveren, vil eventuelt søges opnået. Dette kan ske ved at ændre godkendelsesmodellen fra godkendelse af de enkelte takster og -principper til en godkendelse af en generel takstudvikling efter en "kurv" af takster. Det vil sige en kombination af takster for forskellige ydelser, vægtes efter det typiske forbrug, sat i relation til forbrugerprisindekset eventuelt suppleret med et loft over stigningstaksten i den enkelte takst. Der er gode erfaringer med denne model fra andre lande.

Nr. 3

Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at koncessionshaveren forpligtes til at medvirke ved udarbejdelse af regler og vilkår for apparater og materiel, der tilsluttes det offentlige telekommunikationsinfrastruktur, samt at koncessionshaveren kan pålægges at føre tilsyn og kontrol med udstyr og installationer.

Nr. 4

Naalakkersuisut kan fastsætte regler om en række særlige opgaver, som koncessionshaveren skal udføre for det grønlandske samfund. Udbygningen af telekommunikation til og i de grønlandske bygder kan ikke forrente sig isoleret set med den pågældende infrastruktur.

Derfor er der her givet mulighed for at pålægge koncessionshaveren eventuelt at tilvejebringe telekommunikation til bygder uden særlig fortjeneste eller med underskud.

De maritime sikkerhedstjenester henhører fortsat under rigsmyndighedernes ansvarsområde, og den danske stat er fortsat den regelfastsættende myndighed for sikkerhedstjenesterne og også den, der betaler for driften og udbygningen af disse. De maritime radiotelefon-, radiotelegrafi- og satellittjenester er derimod grønlandsk anliggende, og her vil der være mulighed for at pålægge koncessionshaver at drive tjenesterne med underskud.

Nr. 5

Naalakkersuisut kan fastsætte regler om sikring og opretholdelse uden udgifter for Grønlands Selvstyre af samfundsvigtig telekommunikation under særlige forhold.

Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for at pålægge koncessionshavere at gennemføre det nødvendige planlægningsarbejde samt at træffe de foranstaltninger, der skal sikre telekommunikationsinfrastrukturens funktionsdygtighed under ekstraordinære forhold, jf. også § 33 samt bemærkningerne hertil.

Nr. 6

For at sikre Grønland den nødvendige indflydelse og opsamling af viden til gavn for telekommunikation i landet, kan Naalakkersuisut fastsætte regler om, at koncessionshaveren pålægges at medvirke i internationale og nationale samarbejdsorganisationer.

Overholdelse af vedtagelser truffet i det internationale og nationale samarbejde på telekommunikationsområdet. Koncessionshaver kan således forpligtes til at sikre overholdelse af internationale og nationale aftaler på dette område.

Nr. 7

Naalakkersuisut kan fastsætte regler om tilsyn med koncessionshaveres virksomhed, på det koncessionerede område, herunder fastsætte regler om principper for optagelse af lån samt udbygning og vedligeholdelse. Alle er forhold, der skal sikre Naalakkersuisut indsigt i, at koncessionshaveren driver virksomheden på en for borgerne og samfundet tilfredsstillende måde på det koncessionerede område.

Til § 6

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at koncessionshaverens anbringelse af teleinstallationer, som omfatter telekabler og ledninger med videre, skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i landstingsforordning om arealanvendelse og planlægning.

Til stk. 2

Det offentliges interesse i opretholdelse og udbygning af telekommunikation i det grønlandske samfund er tungtvejende. Koncessionshaver har derfor en ret til at anbringe teleinstallationer på samt at få adgang til privat og offentligt område under forudsætning af, at det sker på en passende hensynsfuld måde. Der skal ved anbringelse af teleinstallationer tages hensyn til ejeren eller brugerens ønsker herunder, at:

- Pladsanvendelsen skal begrænses.
- Udstyret anbringes diskret. Kabler føres langs paneler eller i allerede eksisterende kabelbakker således at den visuelle fremtoning tilstræbes uændret.

I forbindelse med teleinstallationer, som ejeren/brugeren selv skal benytte, som for eksempel et nettermineringspunkt, er koncessionshaver kun forpligtet til at følge ejerens/brugers ønsker med hensyn til udstyrets placering, såfremt det ikke vil medføre et væsentligt øget materiale- eller tidsforbrug.

Til stk. 3

Det forudsættes, at koncessionshaver forudgående underretter ejeren eller brugeren forinden adgang til fremmed, offentligt og privat ejendom, ønskes. Koncessionshaver skal ved planlægningen tage størst mulig hensyn til ejeren/brugeren det pågældende sted. Koncessionshavers ret til adgang uden retskendelse begrænser sig til tilsyn og arbejde begrundet i opretholdelse af telenettets funktionalitet. Telenettets funktionalitet skal i den sammenhæng forstås, som en bredere samfundsinteresse i, at der opretholdes en velfungerende teleinfrastruktur og ikke i koncessionshavers interesse i, at teleinstallationerne hos den pågældende ejer eller bruger fungerer med henblik på, at sikre en indtægt til koncessionshaveren fra denne.

Til stk. 4

Koncessionshaver er erstatningspligtig efter de almindelige erstatningsretlige regler for tab, der måtte blive påført ejeren eller brugeren af ejendommen.

Til § 7

Bestemmelsen indebærer, at ingen uden forudgående tilladelse fra koncessionshaveren må påbegynde en aktivitet, der kan forstyrre eller beskadige koncessionshaverens teleinstallationer. Bestemmelsen sikrer, at koncessionshaveren inddrages, hvis der skal udføres en aktivitet, der indebærer en risiko for forstyrrelse eller beskadigelse af en teleinstallation. Koncessionshaveren skal indgå i et samarbejde med den pågældende entreprenør/ejendomsejer med henblik på, at arbejdet kan udføres uden beskadigelse eller forstyrrelse af koncessionshaverens teleinstallationer.

Til § 8

Forstyrrelser, maskinelt svigt, fejlbetjeninge med videre kan få store konsekvenser for brugerne af de omfattede anlæg. Der kan være tale om driftstab hos virksomheder, som er afhængige af en fungerende teleinfrastruktur, ligesom der kan tænkes situationer, hvor en forstyrrelse eller forsinkelse i teleanlæg kan resultere i tab af menneskeliv, eksempelvis, hvis forstyrrelsen eller forsinkelsen opstår i de anlæg der benyttes i forbindelse med de maritime nød- og sikkerhedstjenester.

Bestemmelsen friholder koncessionshaveren for erstatningsansvar for følgerne af forstyrrelser, maskinelt svigt, fejlbetjeninge med videre i driften af de teleanlæg, der omfattes af Grønlands Selvstyres eneret.

Til § 9

Til stk. 1

Naalackersuisut (ressortområdet) kan pålægge formanden og næstformanden i koncessionshavers bestyrelse pligt til at give Naalackersuisut underretning om forhold vedrørende koncessionshavers virksomhed. Udover de oplysninger som formanden og næstformanden i koncessionshavers bestyrelse skønner kan have Naalackersuisuts interesse, jf. stk. 2, kan Naalackersuisut skriftligt pålægge formand og næstformand en pligt til, at oplyse om alt vedrørende koncessionen, som Naalackersuisut måtte finde interessant. Det vil sige også oplysninger, som ikke har den store politiske, økonomiske eller samfundsmæssige betydning samt større investeringer, regnskabsmæssige forhold og forhold omkring ledelse og bestyrelsesmedlemmer.

Til stk. 2

Stk. 2 pålægger formanden og næstformanden i koncessionshaverens bestyrelse en pligt til, af egen drift, at oplyse Naalackersuisut om forhold vedrørende koncessionen, der måtte skønnes at have Naalackersuisuts interesse. Det kan for eksempel være forhold af økonomisk betydning for selskabet eller forhold, som vil have en samfundsmæssig betydning for borgerne generelt eller for specifikke geografiske områder.

Til § 10

Telestyrelsen har vide tilsynsbeføjelser i forhold til koncessionshaver og tilsynsforpligtelser på forbruger- og forsyningspligtområdet. I samme anledning har Telestyrelsen vide muligheder for at søge sager oplyst.

Telestyrelsen skal have mulighed for at kunne foretage tekniske undersøgelser i det omfang det skønnes nødvendigt for administrationen af regler, der sikrer grundlæggende brugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af elektroniske kommunikationsnet eller tjenester.

Telestyrelsen skal kunne foretage stikprøveundersøgelser til brug for fremtidig behandling af klagesager eller rekvirere ekstern bistand hertil.

Til stk. 1

For at sikre Naalakkersuisut den nødvendige faglige viden om telekommunikation, kan Naalakkersuisut fastsætte regler om, at der i Telestyrelsen skal opbygges en faglig og strategisk viden om telekommunikation.

Telestyrelsen skal gennem vidensopsamling give en kompetent og sikker rådgivning og som minimum være i stand til at søge den ønskede information hos internationale eksperter. Hensigten er, at Telestyrelsen skal være uafhængig af Naalakkersuisut, jf. § 11.

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om, hvorledes Telestyrelsen skal udføre de opgaver, som er henlagt til Telestyrelsen i medfør af stk. 2-4.

Til stk. 2

Med forslaget er det tilstræbt at placere hovedparten af teleopgaverne hos Telestyrelsen, som udarbejder forberedende udkast til ny lovgivning, herunder de nødvendige bekendtgørelser, udkast til beslutningsoplæg til brug for Naalakkersuisutbeslutninger og eventuelle høringer. Det pågældende departement er dog fortsat ansvarlig for indholdet i det af Telestyrelsen leverede, hvorfor det er departementet der forestår den endelige fremlæggelse af materialet for henholdsvis Naalakkersuisut og Inatsisartut.

Nr. 1

På grundlag af den faglige og strategiske viden om telekommunikation, skal Telestyrelsen rådgive Naalakkersuisut i alle telekommunikationsforhold.

Telestyrelsen er forpligtet til løbende at orientere den til enhver tid ansvarlige Naalakkersuisoq for telekommunikation om den telepolitiske udvikling i samfundet. Når der erkendes et behov herfor, har Telestyrelsen pligt til at fremsende et projektforslag til godkendelse i Naalakkersuisut med anmodning om, at der udarbejdes lovgivning, eller at der tages politiske beslutninger inden for rammerne af gældende lovgivning, det vil sige Telestyrelsen skal være proaktiv.

Nr. 2

Målet er at kunne forsyne de politiske beslutningstagere med en faktuel viden som grundlag for udarbejdelse af lovgivning og vedtagelse af politiske beslutninger således, at alle borgere, virksomheder og offentlige myndigheder får adgang til en effektiv, billig og tidssvarende telekommunikation eller, at der kan opnås et bredere udbud af tjenester, samt at der skabes valgfrihed for borgerne ved at kunne vælge mellem flere udbydere.

Nr. 3

Som en del af det lovforberedende arbejde har Telestyrelsen en forpligtelse til at indsamle statistisk materiale fra telekommunikationsområdet samt overvåge udviklingen såvel nationalt som internationalt.

Nr. 4

Efter anmodning fra det pågældende ressortområde gennemfører Telestyrelsen det lovforberedende arbejde med udarbejdelse af en eventuel redegørelse (kommissorium) og et beslutningsgrundlag for den ønskede lovgivning til Naalakkersuisut.

Telestyrelsen udarbejder udkast til lovgivning, herunder love og bekendtgørelser på telekommunikationsområdet med tilhørende bemærkninger til loven, hvorefter lovarbejdet overdrages til Naalakkersuisoq for ressortområdet.

Telestyrelsen kan i henhold til aftale gennemføre de nødvendige høringer samt udarbejde forslag til endelige beslutningsoplæg til Naalakkersuisut, men ansvaret for lovarbejdet er Naalakkersuisuts ligesom begæringer om aktindsigt påhviler det pågældende ressortområde.

Da det pågældende ressortområde fortsat er ansvarlig for indholdet af det af Telestyrelsen leverede, skal det pågældende ressortområde, selv forestå den endelige fremlæggelse af materialet for henholdsvis Naalakkersuisut og Inatsisartut.

Herudover udarbejder Telestyrelsen for Naalakkersuisut og ressortområdet, forslag til besvarelser af spørgsmål fra Inatsisartut og fra offentligheden. Spørgsmålene fremsendes til Telestyrelsen bilagt dokumentation og begrundelser fra spørgsmålsstilleren.

Nr. 5

På baggrund af forslag fra koncessionshaver, udarbejder Telestyrelsen forslag til vilkår og priser for teletjenester i det koncessionerede område og i forsyningspligtområderne. Eksempelvis kan der være behov for at revidere vilkår eller regulere taksten for eksisterende teletjenester i det koncessionerede område. Endvidere vil Telestyrelsen, på baggrund af forslag fra koncessionshaver, også skulle udarbejde forslag til vilkår og prisfastsættelse af nye teletjenester, såfremt disse indgår i koncessionen.

Telestyrelsen udarbejder herefter forslag til det pågældende ressortområde, som forelægger forslaget for Naalakkersuisut til godkendelse.

Nr. 6

Telestyrelsen fører tilsyn med koncessionen, forsyningspligten og andre tjenesteudbydere. Alle telekommunikationsanlæg (trafikmaskinen) og teletjenester, hvor eneretten til at etablere disse teleanlæg eller adgangen til at udbyde disse teletjenester ikke er liberaliseret, hører ind under det koncessionerede område og er omfattet af Telestyrelsens tilsynspligt.

Telestyrelsen skal føre tilsyn med, at de krav, der er stillet til koncessionshaveren opfyldes. Tilsynet kan gennemføres som besøg eller ved anmodning om udlevering af oplysningspligtige data. Som en helt overordnet sikring af, om koncessionshaveren lever op til de krav, der er opstillet i koncessionen, skal Telestyrelsen med passende mellemrum gennemføre en kvalitetsmåling af telekommunikationsinfrastruktur og teletjenester ud fra en sammenligning af forholdene i Grønland med forholdene i andre lande.

Der skal i forbindelse med tilsynet også gennemføres forbrugeranalyser, der kan retfærdiggøre forsyningspligtens omfang, samt indsamles dokumentation for en eventuel reduktion eller udvidelse af forsyningspligten.

Nr. 7

Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af Inatsisartutloven og de i medfør heraf fastsatte regler og vilkår. Tilsynet gennemføres ved, at Telestyrelsen afkræver det materiale af udbydere af teletjenester, der skønnes relevant for at gennemføre tilsynet, jf. § 12, udleveret.

Nr. 8

Telestyrelsen skal i samarbejde med Naalakkersuisut og de danske myndigheder varetage relationerne til internationale organisationer på telekommunikationsområdet, for eksempel International Telecommunication Union (ITU), International Telecommunications Satellite Organization (ITSO) og European Regulator's Group (ERG).

Nr. 9

Telestyrelsen skal i samarbejde med Naalakkersuisut og de danske myndigheder varetage relationerne mellem Grønland og Danmark bl.a. gennem Udvalget for Telefaglige forhold.

Med udgangspunkt i Kommissorium for Udvalget vedrørende teleforhold mellem Danmark-Grønland af 11. august 1998 med senere ændringer i 2017, er det aftalt mellem Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet i Danmark og Telestyrelsen og Radioforvaltningen samt Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger i Grønland, at udvalget varetager følgende områder:

- varetagelse af myndighedsfunktioner på telekommunikations- og radioforvaltningsområdet, der vedrører Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet såvel som Grønlands Selvstyre,
- nationale og internationale teleregulatoriske forhold, der har betydning for den grønlandske lovgivning og myndighedsudøvelse,
- principielle forhold omkring varetagelsen af grønlandske interesser i det internationale samarbejde,
- principielle forhold på satellitområdet af betydning for Grønland,
- principielle forhold omkring de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester,
- principielle forhold på radioforvaltningsområdet,
- principielle forhold omkring sikring af samfundsvigtig kommunikation mellem rigsdelenene.

De i udvalgets kommissorium indeholdte arbejdsområder omfatter ikke den løbende sagsbehandling i det daglige samarbejde mellem udvalgets parter

Til stk. 3

Telestyrelsen varetager forvaltningen af radiokommunikationsområdet. Området er ikke hjemtaget, men varetages via en delegation i medfør af anordning nr. 38 af 23. januar 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser som gælder for anvendelse af radiofrekvenser samt modtagelse af radiosignaler i Grønland.

Grønlands Selvstyre (Radioforvaltningen) har, i henhold til delegation fra daværende Minister for Videnskab, Teknologi og Udvikling, kompetencen til at administrere og føre tilsyn med overholdelse af anordningen og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf (bekendtgørelse om gebyrer i forbindelse med anvendelse af radiofrekvenser i Grønland, bekendtgørelse for Grønland nr. 72 af 13. januar 2005 om anvendelse af radiofrekvenser ved tilladelse, bekendtgørelse for Grønland nr. 73 af 13. januar 2005 om anvendelse af radiofrekvenser uden tilladelse samt om radioprøver og kaldesignaler m.v. og bekendtgørelse nr. 82 af 13. januar 2005 om fastlæggelse af rammerne for anvendelse og indbyrdes prioritering af de samlede radiofrekvensressourcer i Grønland).

Denne delegation indebærer bl.a., at Grønlands Selvstyre (Radioforvaltningen):

- udsteder tilladelser til frekvensanvendelse i Grønland, herunder indkrævning af gebyrer herfor,
- udsteder kaldesignaler og identifikationsnumre,
- udsteder certifikater til amatørradio- og amatørradiosatellitjenesten,

- fører tilsyn med overholdelse af anordningen og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf, samt
- fastsætter regler om prøve for anvendelse af radiofrekvenser og regler om udstedelse og brug af kaldesignaler.

Radioforvaltningen, er administrativt placeret i Telestyrelsen i medfør af telelovens § 10, stk. 3 og varetager i dag forvaltningen af radiokommunikationsområdet. Formålet er at kunne opnå en synergieffekt ved at samle kompetencerne vedrørende radio- og telekommunikation, som er konvergerende områder.

Til stk. 4

Naalakkersuisut bemyndiges til at henlægge andre opgaver end de nævnte til Telestyrelsen. Denne bemyndigelse gives for at kunne anvende kompetencerne bedst muligt. Opgaverne skal indgå naturligt i Telestyrelsens øvrige opgaver.

Følgende opgaver kunne tænkes henlagt til Telestyrelsen:

Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger varetager postområdet med følgende opgaver: rådgivning af Naalakkersuisut om regulering af postforhold og lovgivning samt sagsbehandling af konkrete enkeltsager.

I henhold til landstingslov nr. 11 af 15. december 1987 om foranstaltning mod forstyrrelser af radiomodtagning kan Naalakkersuisut delegere kompetencen til at føre tilsyn med overholdelse af loven og de administrative forskrifter udstedt i medfør heraf til TELE-POST.

TELE-POST har som koncessionshaver fået delegeret kompetencen til at træffe foranstaltninger mod forstyrrelse af radiomodtagning. TELE-POST er pålagt at udføre opgaven med at sikre, at udstråling eller anden afgivelse af elektrisk energi fra elektriske apparater og anlæg ikke forstyrrer radiomodtagning. TELE-POST kan ved konstatering af forstyrrelse bl.a. give ejeren/brugeren af det forstyrrende apparat eller anlæg påbud om at bringe apparatet eller anlægget i overensstemmelse med reglerne, herunder træffe foranstaltninger med hensyn til filtrering, afskærmning, frekvensændring eller indskrænkning af benyttelsestiden således, at den forstyrrende udstråling eller anden afgivelse af energi formindskes til en grad, der sikrer forstyrrelsesfri modtagning af radiofoni og fjernsyn på det pågældende sted.

Det ville være naturligt, at lade Telestyrelsen varetage området for forstyrrelse af radiomodtagning.

Andre opgaver end de overfor nævnte vil kunne henlægges til Telestyrelsen, såfremt disse kan indgå som en naturlig del heraf.

Til § 11

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er bl.a., at præcisere, at Naalakkersuisut ikke har instruksadgang overfor Telestyrelsen. Naalakkersuisut kan således ikke give Telestyrelsen tjenestebefaling om varetagelse af myndighedsopgaver vedrørende konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkeltsager, eller om Telestyrelsens tilsynsforpligtelser. Endvidere kan Naalakkersuisut ikke give Telestyrelsen tjenestebefalinger, som omfatter den samlede tilsynsfunktion, herunder også de aktiviteter, der ikke umiddelbart knytter sig til en enkelt konkret afgørelse. Dette kan eksempelvis være Telestyrelsens iværksættelse af udrednings- og analyseopgaver i tilknytning til tilsynsaktiviteterne, indhentning af ekstern juridisk, økonomisk eller telefaglig bistand hertil. Telestyrelsens interne tværgående overvejelser om planlægning og udøvelse af tilsynet, samt udvalgte fokusområder med videre kan Telestyrelsen ligeledes varetage uafhængigt af Naalakkersuisut.

Til § 12

Med bestemmelsen fastsættes en adgang for Telestyrelsen til at indsamle en lang række informationer fra koncessionshaveren og tjenesteudbyderne på det liberaliserede område. Informationerne er en blanding af selskabsoplysninger, der skal hemmeligholdes, jf. § 13, og oplysninger, der kan benyttes i informationsformidlingen til offentligheden og til det politiske system.

Endvidere vil Telestyrelsen kunne indsamle alt materiale, der måtte være relevant i forbindelse med tilsynsforpligtelsen.

Til § 13

Der er med bestemmelsen henvist til §§ 50, 51 og 53 i kriminalloven.

Bestemmelsen indebærer, at alene forsætlig overtrædelse af tavshedspligten er kriminaliseret. Fastsættelse af foranstaltning sker således i henhold til kriminalloven.

Til § 14

Den uafhængige stilling, Telestyrelsen har med hensyn til varetagelsen af tilsynsfunktioner, indebærer, at der ikke vil være kontakt mellem Telestyrelsen og Naalakkersuisut om tilsynsfunktionernes varetagelse, herunder om de afgørelser, Telestyrelsen træffer i

forbindelse hermed. Naalakkersuisut kan derfor have behov for at blive orienteret af Telestyrelsen om forhold, navnlig på tilsynsområdet, som Naalakkersuisut skønnes at have interesse i at være bekendt med, eksempelvis:

- Sager af hastende karakter, som ikke kan vente til den årlige redegørelse jf. § 15 stk. 2
- Afgørelser der kan få vidtrækkende konsekvenser for den grønlandske telesektor og samfundet i almindelighed.
- Tendenser i telesektoren nationalt og internationalt, som må forventes at få konsekvenser for indretningen af telemarkedet på sigt.

Telestyrelsen skal vurdere i hvilket omfang der er behov for en orientering og tager initiativ hertil. For at sikre den nødvendige åbenhed, forudsættes orienteringen at ske skriftligt, eventuelt suppleret med mundtlig orientering.

Til § 15

Til stk. 1

Med den foreslåede bestemmelse afgør Telestyrelsen af egen drift og uafhængig af såvel det politiske niveau som forskellige sektorinteresser, i hvilket omfang og på hvilke områder, man finder det relevant at igangsætte udredninger og undersøgelsesaktiviteter i forbindelse med udøvelse af tilsynet. Telestyrelsen indsamler alle relevante informationer om priser, kvalitet og forbrugerønsker i telesektoren ved med passende mellemrum at gennemføre forbruger- og markedsanalyser.

Disse udredninger og undersøgelsesaktiviteter finansieres af telesektoren, det vil sige der er tale om indtægtsdækket virksomhed. Hvert år fastsættes ved skøn ud fra tidligere års regnskaber et beløb i Telestyrelsens budget til finansieringen heraf. Hvor meget der er til rådighed, fastsættes ved driftsbevilling i Finansloven, og der er således tale om en rammebevilling til driftsudgifterne. Konkret finansierer telesektoren denne virksomhed ved, at der opkræves en afgift, jf. § 26, stk. 1. Denne afgift fastsættes ved tekstanmærkning på Finansloven.

Til stk. 2

Telestyrelsen skal forelægge Naalakkersuisut forslag til områder eller problemstillinger, hvor der er behov for at iværksætte større sektorfinansierede udredninger eller undersøgelser.

Til stk. 3

Ud over de undersøgelser og udredninger, som Telestyrelsen på egen hånd løbende foretager som led i tilsynsaktiviteterne, jf. stk. 1, er det hensigten med den foreslåede bestemmelse, at

give Naalakkersuisut adgang til at pålægge Telestyrelsen at iværksætte sektorfinansierede udredninger og undersøgelser med fremadrettet, telepolitisk sigte.

Til § 16

Telestyrelsen afgiver årligt en beretning til Naalakkersuisut, omfattende:

- samlede tilsynsaktiviteter, herunder vurdering af den hidtidige tilsynsindsats og eventuelle overvejelser om den fremtidige varetagelse heraf, samt
- de erfaringer Telestyrelsen har indhøstet vedrørende det samlede retsgrundlag for telesektoren, og de anbefalinger det giver anledning til med hensyn til eventuelle behov for ændringer eller udbygning af dette.

Det vil være naturligt, at der også heri indgår eventuelle konklusioner og anbefalinger på grundlag af de tværgående udredninger og analyser, som Telestyrelsen i årets løb har iværksat i tilknytning til tilsynsaktiviteterne.

Der er ikke pligt til at offentliggøre beretningen.

Til § 17

Til stk. 1

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan nedsætte et teleklagenævn. Formålet med Teleklagenævnet er at give koncessionshavere, teleudbydere og forsyningspligtudbydere en mulighed for at klage over Telestyrelsens afgørelser til et sagkyndigt nævn, der besidder de nødvendige kvalifikationer for behandling af tvisten. Teleklagenævnet er i sin virksomhed uafhængig af Naalakkersuisut, som ikke har instruksbeføjelse overfor Teleklagenævnet i dets udførelse af sin virksomhed.

Behandling i Teleklagenævnet udelukker ikke domstolsprøvelse efter grundlovens § 63.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at Teleklagenævnet består af 1 formand, 2 medlemmer og 1 eller flere stedfortrædere for formanden. De 2 medlemmer skal have henholdsvis økonomiske og teletekniske sagkundskaber. Dette er en forudsætning for Teleklagenævnets virke, idet der i en liberaliseringssituation forventes sager af kompliceret teleteknisk og økonomisk karakter.

Til stk. 3

Formanden og de 2 øvrige medlemmer udpeges for en periode på 2 år, med mulighed for genvalg.

Til stk. 4

Hensigten med at Landsdommeren udpeger Teleklagenævnets formand og stedfortræder er at gøre valget af formand uafhængigt af det administrative og politiske system i Grønlands Selvstyre. Den udpegede formand, og stedfortrædere for denne, skal have bestået en juridisk embedseksamen. Da formålet med Teleklagenævnet er, at det skal være et domstolslignende organ, som kan være et alternativ til de almindelige domstole, forudsættes, at den udpegede formand og stedfortrædere for denne så vidt muligt skal være i besiddelse af samme kvalifikationer og erfaringsgrundlag, som kræves for udnævnelse som dommerfuldmægtig.

Til stk. 5

Stk. 5 fastslår, at Teleklagenævnets øvrige 2 medlemmer udpeges af Naalakkersuisut efter indstilling fra telebranchen i Grønland. Ved udvælgelsen skal der lægges vægt på uafhængighed af lokale brancheinteresser, hvorfor det kan blive nødvendigt at udpege medlemmer, som ikke er bosiddende i Grønland. I det omfang der ikke findes en brancheorganisation, som kan stå for indstillingen, er det Naalakkersuisuts opgave at indhente indstillinger fra et repræsentativt udsnit af virksomhederne i telebranchen. Med telebranchen menes virksomheder, hvis væsentligste forretningsområde er formidling af telekommunikation eller anlæg og drift af telekommunikationsinfrastruktur.

Naalakkersuisut kan ikke udpege medlemmer, som ikke er indstillet af telebranchen.

Til stk. 6

Stk. 6 forpligter Naalakkersuisut til at fastsætte regler om en forretningsorden. I forretningsordenen vil bl.a. blive fastsat regler for indkaldelse til møder, referater og udtræden af Teleklagenævnet.

Til stk. 7

Stk. 7 pålægger Naalakkersuisut at stille sekretariatsbistand til rådighed for Teleklagenævnet. Sekretariatsbistanden skal medvirke til forberedelse og afholdelse af Teleklagenævnets møder. Det er hensigten, at sekretariatet skal kunne afvise klager, der ikke er omfattet af Teleklagenævnets kompetence, jf. bemærkningerne til § 18, stk. 1. Endvidere står sekretariatet for opfølgning på Teleklagenævnets beslutninger.

Der påregnes ikke på nuværende tidspunkt etableret et egentlig sekretariat, idet sekretariatsbistanden forventes varetaget af personer, der er placeret i Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

Til § 18

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår Teleklagenævnets overordnede opgaver. Teleklagenævnet skal behandle klager over Telestyrelsens afgørelser jf. § 10, stk. 2.

Dette indebærer, at Teleklagenævnets sekretariat kan afvise klager, der ikke er omfattet af Teleklagenævnets kompetence, herunder klager, der ikke har været behandlet af Telestyrelsen. Klagen over en afvisning foretaget af sekretariatet kan indbringes for Teleklagenævnet, hvis klageren fremsætter ønske herom. Indbringelsen sker i givet fald ved sekretariatets foranstaltning.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at det tilstræbes, at Teleklagenævnets afgørelser vedrørende klager over de i stk. 1 anførte forhold foreligger senest 3 måneder efter, at de er forelagt for nævnet.

Til stk. 3.

Sagsbehandlingen foregår skriftligt. I den forberedende sagsbehandling sørger sekretariatet for, at de oplysninger, som er relevante for Teleklagenævnets afgørelse, fremgår af sagen.

Til § 19

Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut fastsætter udfyldende bestemmelser om Teleklagenævnets virksomhed.

Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler om, hvilke opgaver Teleklagenævnet kan behandle. Naalakkersuisut vil eksempelvis kunne fastsætte regler om, at Teleklagenævnet også skal varetage rådgivningsopgaver, herunder anbefalinger til eventuelle analyser og udredninger samt anbefalinger til eventuelle lovændringer.

Bemyndigelsen indebærer, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler vedrørende form og indhold af årsberetning. Der vil for eksempel kunne fastsætte regler om, Telestyrelsen skal afgive en beretning omfattende:

- beskrivelse af hvilke sager, der har været indbragt for Teleklagenævnet,
- erfaringer Teleklagenævnet har gjort vedrørende de sager, der har været indbragt for nævnet og de anbefalinger, det kan give anledning til eventuelle ændringer eller udbygning af dette, samt
- konklusioner og anbefalinger på grundlag af de afgørelser, som Teleklagenævnet har afsagt.

Opremsningen er ikke udtømmende.

Hvis der viser sig behov herfor, vil Naalakkersuisut kunne fastsætte regler om budget og regnskab.

Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler om, at klage over en af Telestyrelsen truffet afgørelse skal indgives til Teleklagenævnet inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Såfremt tidsfristen ikke overholdes, kan Teleklagenævnet afvise at behandle klagen. Klager kan dog stadig bringe sagen for domstolene.

Naalakkersuisut vil endvidere kunne fastsætte regler om gebyr for indbringelse af klage for Teleklagenævnet. Dette er begrundet med, at det ikke er formålet med Teleklagenævnet, at det skal behandle sager af bagatelagtig karakter. Teleklagenævnet er primært oprettet for at tage sig af de store og vidtrækkende sager af kompliceret teleteknisk karakter. Der er ligeledes hjemmel til, at Naalakkersuisut kan beslutte, at gebyret tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvist medhold.

Til § 20

Med bestemmelsen fastsættes en adgang for Teleklagenævnet til at indsamle informationer, som skønnes relevant med henblik på afgørelse, fra koncessionshaver, forsyningspligtudbydere og tjenesteudbydere.

Informationerne er en blanding af selskabsoplysninger, der skal hemmeligholdes, jf. § 21 og oplysninger, der kan benyttes i informationsformidling til offentligheden og til det politiske system.

Til § 21

Der er med bestemmelsen henvist til §§ 50, 51 og 53 i kriminalloven. Bestemmelsen indebærer, at alene forsætlig overtrædelse af tavshedspligten er kriminaliseret. Fastsættelse af foranstaltning sker således i henhold til kriminalloven.

Til § 22

Bestemmelsen præciserer, at Teleklagenævnets afgørelser ikke kan indklages for anden administrativ myndighed. Afgørelser vil dog altid kunne indbringes for domstolene i henhold til grundlovens § 63, jf. dog stk. 2.

Til stk. 2

Det følger af stk. 2, at indbringelse for domstolene skal ske senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Dette er begrundet i, at parterne skal have mulighed for at indrette sig efter afgørelsen og ikke skal afvente en indsigelse i en uforholdsmæssig lang periode med tab til følge.

Til § 23

Bestemmelserne i kapitlet har til formål at sikre alle slutbrugere adgang til en række basale teletjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser. Tjenesterne skal stilles til rådighed til en overkommelig pris og i en given kvalitet for forbrugere og brugere.

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte de forsyningspligtige ydelser ud fra den gruppe af teletjenester, der kan nås af den overvejende del af befolkningen i dag, som taletelefoni, bredbånd og mobiltelefoni.

Forsyningspligt handler grundlæggende om at sikre udbud af basale teletjenester til de grupper eller områder, der med overvejende sandsynlighed ikke vil få udbudt basale teletjenester på et frit marked.

Da basale teletjenester ikke er et statisk begreb, vil det jævnligt skulle vurderes om nye tjenester er blevet så udbredte, at de bør omfattes af forsyningspligten.

Til stk. 1

Naalakkersuisut kan udpege forskellige forsyningspligtudbydere på forskellige teletjenester.

Ved Naalakkersuisuts udpegning af forsyningspligtudbydere skal der lægges vægt på, at det eller de udpegede selskaber ved udpegningen allerede har en dominerende markedsandel. Bestemmelsen giver også mulighed for, at der kan udpeges én forsyningspligtudbyder for dele af de generelle forsyningspligtområder, for eksempel basal taletelefoni og en anden forsyningspligtudbyder for andre teletjenester.

Koncessionsbestemmelserne indeholder en forpligtelse for koncessionshaveren til at udbyde teletjenester til befolkningen i hele Grønland på lige vilkår. Naalakkersuisut vil på samme måde, kunne sikre befolkningen basale teletjenester ved at fastsætte de forsyningspligtige teletjenester og krav til disse samt ved at udpege forsyningspligtudbydere.

Nr. 1

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at træffe bestemmelse om, hvilke teletjenester der skal være forsyningspligtige. Baggrunden for dette er, at såfremt teletjenester liberaliseres i henhold til § 2, vil koncessionsbestemmelserne efterhånden blive udtømt.

Ved afgørelsen af om en teletjeneste skal gøres forsyningspligtig, skal der lægges vægt på, om teletjenesten er generelt udbredt, og om den er økonomisk vigtig for samfundet. De omfattede teletjenester kan være de teletjenester, der, jf. § 2, stk. 1 og 2, kan undtages fra Selvstyrets eneret. Herudover kan for eksempel særlige forsyningspligtigheder til nærmere afgrænsede grupper af handicappede, en landsdækkende nummeroplysningstjeneste og en bredt dækkende oplysningstjeneste for udenlandske numre gøres forsyningspligtige. I takt med den teknologiske udvikling vil kravene til de forsyningspligtige teletjenester kunne ændres.

Nr. 2

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, vil danne grundlag for en afgrænsning af, hvilke ydelser og faciliteter, der skal indgå i de enkelte forsyningspligtigheder.

Nr. 3

Naalakkersuisut bemyndiges desuden til at fastsætte regler vedrørende den nærmere afgrænsning af leveringspligten for de forsyningspligtige teletjenester. Bestemmelsen vil bl.a. danne grundlag for fastsættelse af regler om, hvorvidt der er forsyningspligt uden for by- og bygdezone.

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte den nærmere afgrænsning af forsyningspligten. Idet det er meget dyrt for samfundet at forsyne ensomt beliggende beboelser uden for by- og bygdezone, vil der for disse ensomt beliggende beboelser kunne fastsættes en forsyningspligt, som kræver en egenbetaling fra brugeren ud over en vis beløbsstørrelse. Dette vil indebære, at ensomt beliggende fåreavlere, rensdyravlere, outfittere, fangstpladser og lignende, selv skal finansiere resten af omkostningerne for oprettelse af teleinstallationer, når omkostningerne til disse overstiger den fastsatte beløbsstørrelse. Råstofindustri på tilsvarende ensomt beliggende steder uden for by- og bygdezone er ikke omfattet af forsyningspligten.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastlægger, hvad forsyningspligt indebærer. I forsyningspligtbegrebet ligger således først og fremmest en leveringspligt, der indebærer, at de ydelser, der er omfattet af forsyningspligten, skal stilles til rådighed for enhver myndig borger i Grønland, der anmoder herom, og som opfylder eventuelle fastsatte betingelser jf. stk. 1, nr. 2 og 3.

Der kan være force majeure lignende situationer, hvor opfyldelse af forsyningspligten ikke er mulig, herunder eksempelvis i situationer, hvor forsyningspligtudbyderens personale er omfattet af en arbejdskonflikt af et omfang, der i praksis gør det umuligt, teknisk og økonomisk, for forsyningspligtudbyderen at opfylde forsyningspligten ved brug af eget

personale. Hvorvidt en sådan situation foreligger, vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag.

Forsyningspligten gælder endvidere alene inden for de rammer, der fremgår af regler og vilkår, der fastsættes for forsyningspligtudbyderen. Forsyningspligten er således ikke i alle tilfælde ubetinget, idet forsyningspligtudbyderen, for eksempel i medfør af de nævnte vilkår eller regler, eventuelt vil kunne stille krav om sikkerhedsstillelse med videre over for aftageren af forsyningspligtjenesten.

For manglende opfyldelse af den fastsatte forsyningspligt kan der idømmes bøde, jf. § 34.

Til stk. 3

Naalakkersuisut skal godkende priser på forsyningspligtige teletjenester.

For at forsyningspligten ikke skal blive illusorisk, foreslås det, at Naalakkersuisut vil kunne stille krav til prissætningen for den forsyningspligtige teletjeneste. Formålet med denne bestemmelse er ikke, at Naalakkersuisut i alle tilfælde skal godkende priser på forsyningspligtjenester på det liberaliserede område. Målet er, at der kan fastsættes et loft for, hvor meget prisen på en forsyningspligtjeneste må stige i en given periode, ligesom der eventuelt kan fastsættes en maksimalpris for, hvad den enkelte forsyningspligtjeneste kan udbydes til.

Ved fastsættelse af loft over prisstigninger og maksimalpriser, skal der i vidt omfang tages hensyn til forsyningspligtudbyderens muligheder for at agere på markedsmæssige vilkår. En mulighed vil være at fastsætte maksimalpriser efter en kurv af takster sat i relation til forbrugerprisindekset, en model, der kendes fra andre lande, eventuelt suppleret med et loft over stigningstakten i den enkelte takst.

Til § 24

Hvis Naalakkersuisuts fastsættelse af maksimale takster for en forsyningspligtjeneste, der er liberaliseret, fører til en begrundet forventning hos forsyningspligtselskabet om, at tjenesten vil være underskudsgivende, kan selskabet for kommende budgetår ansøge Naalakkersuisut om at få dette forsyningspligtunderskud refunderet. Ansøgningen skal begrundes med et passende dokumenteret budget for tjenesten, som baserer sig på de regnskabsprincipper, som Naalakkersuisut har fastsat. Den endelige refusion vil blive baseret på de endelige regnskaber.

Forsyningspligtregnskaberne vil være baseret på den indtjening, som kunne være opnået ved de faktisk afsatte tjenester til de tilladte maksimalpriser, det vil sige uden hensyntagen til eventuelle rabatter, prisreduktioner og lignende. Indtjeningen ved nærtbeslægtede

tillægstjenester skal medtages, for eksempel reklameindtægter fra udgivelse af en digital telefonbog. Omkostningerne baseres på gængse regnskabsprincipper med afskrivning af aktiver og forrentning af anvendt kapital (med reference til aktivernes nedskrevne værdi) til markedsrente, og omfattende direkte og indirekte driftsomkostninger efter princippet om fuldt fordelte omkostninger, dog undtages omkostninger til drift af hovedkontorsfunktioner, til reklame og markedsføring og til udvikling.

For forsyningspligtjenester, der er liberaliserede, kan Naalackersuisut bestemme:

- at de pågældende maksimaltakster sættes op med henblik på at eliminere fremtidige forsyningspligtunderskud, eller
- at forsyningspligtunderskuddet skal finansieres ved at opkræve en omsætningsafhængig forsyningspligtavgift vedrørende benyttelsen af langdistancekommunikation, det vil sige radiokæde, satellit og søkabel, eller
- en kombination heraf.

Forsyningspligtavgiften vedrørende langdistancekommunikation opkræves på samme måde som afgiften til finansiering af Telestyrelsen.

I det omfang den faktisk opkrævede forsyningspligtavgift i det enkelte år overstiger det opståede forsyningspligtunderskud, bemyndiges Naalackersuisut til at henlægge overskuddet til anvendelse i det næste finansår, hvor det overskydende beløb modregnes i fremtidige års behov for at opkræve ydelsen/afgiften. Er det opkrævede beløb (inklusive eventuelt overskydende beløb fra året før) mindre end forsyningspligtunderskuddet, vil restbeløbet være at betragte som et tilgodehavende for forsyningspligtudbyderen og vil blive indregnet i fremtidige års behov for at opkræve ydelsen/afgiften.

Ved indførelsen af en forsyningspligtavgift forudsættes det, at forsyningspligtjenester leveret under koncessionen som helhed på sigt ikke er underskudsgivende, jf. princippet om afskaffelse af krydssubsidiering mellem tjenester. Derfor kan der heller ikke opstå et forsyningspligtunderskud på et koncessioneret område.

Til stk. 1

Med denne bestemmelse fastsættes, at udbydere, der er pålagt forsyningspligt vedr. liberaliserede teletjenester, kan få dækket dokumenterede underskud ved udførelse af den eller de pålagte opgaver.

Det underskud, der kan kræves dækket, skal være et samlet underskud ved levering af den pågældende forsyningspligtige teletjeneste.

Til stk. 2

Med bestemmelsen gives Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kravene til forsyningspligtudbydere med hensyn til dokumentationen for, at der foreligger et underskud som nævnt i stk. 1. Det forudsættes eksempelvis, at underskuddet er dokumenteret ved revisorpåtegnet regnskab, som overholder de ovenfor, i bemærkningerne til denne bestemmelse, beskrevne principper.

Naalakkersuisut kan ikke heri fastsætte nærmere regler for selve det beregningsgrundlag, der skal anvendes ved opgørelsen af et eventuelt forsyningspligtunderskud. Regler herom forudsættes fastsat med hjemmel i stk. 5.

Til stk. 3

Denne bestemmelse fastslår, at det er Telestyrelsen, som på grundlag af regler fastsat i medfør af stk. 5, og efter fremlæggelse af dokumentation, som krævet i regler udstedt med hjemmel i stk. 2, der fastslår, hvorvidt der er fremlagt tilstrækkelig dokumentation til at berettige og dermed udløse en underskudsdekning. Telestyrelsens afgørelse kan indbringes for Teleklagenævnet.

Til stk. 4

Bestemmelsen præciserer, at forsyningspligtudbyderen kun har ret til at få dokumenterede og godkendte forsyningspligtunderskud på det liberaliserede område dækket.

Til stk. 5

Naalakkersuisut kan med hjemmel i stk. 5 fastsætte nærmere regler om, hvordan underskud skal beregnes, tidsfrister for fremlæggelse af sådanne beregninger, efterfølgende opkrævning af afgift og tidsfrister herfor. Det vil heri indgå, at afgift indbetales til Telestyrelsen, som herefter udbetaler underskudsdekningen til forsyningspligtudbyderen. Denne procedure og det faktum, at der skal ske en finanslovsfastsættelse af selve bidragenes størrelse, vil indebære, at der er en vis tidsmæssig forsinkelse, fra det konstateres, at forsyningspligtudbyderen er berettiget til underskudsdekning, til udbetaling heraf kan ske. For at sikre et velkendt udgangspunkt for den enkelte tjenesteudbyders økonomiske forhold forudsættes det, at den opkrævede afgift kendes forud for det enkelte finansår, og underskudsdekning forudsætter derfor, at forsyningspligtunderskuddet er varslet overfor Telestyrelsen før det pågældende finansår i form af et budget.

Til § 25

Til stk. 1

Bestemmelsen muliggør, at der indføres en særlig forbrugerbeskyttelse på forsyningspligtområdet. Der er tale om en skærpet regulering af standardvilkår og

kvalitetskrav. Forsyningspligtudbydere er også underlagt de regler, der fastsættes for den generelle regulering af udbud af teletjenester, jf. § 28.

Sikring af grundlæggende brugerrettigheder kan blandt andet omfatte:

- 1) at der som grundlag for ethvert kundeforhold skal foreligge en skriftlig kontrakt, minimumskrav til måden, hvorpå kontrakten skal indgås, udbyderens oplysningsmæssige forpligtelser, samt minimumskrav til kontraktens indhold og til de i kontrakten indeholdte vilkår, herunder minimumskrav til indholdet af kontraktvilkår om maksimale bindingsperioder, varsling af pris- og vilkårsændringer, sikkerhedsstillelse, opsigelse og afbrydelse blandt andet i forbindelse med misligholdelse fra slutbrugers side,
- 2) minimumskrav vedrørende tilslutning og anvendelse af terminaludstyr og tilrådighedsstillelse af særlige tekniske grænseflader,
- 3) pligt til at stille særlige funktioner og faciliteter til rådighed for slutbrugere, herunder pligt til eventuelt at stille disse funktioner og faciliteter gratis til rådighed for slutbrugerne, og til at gøre slutbrugerne opmærksom på de nævnte funktioner og faciliteter, samt
- 4) opfyldelse af særlige brugergrupper, herunder handicappedes, behov.

Reglerne kan indeholde bestemmelser om særlige krav til indholdet af de standardvilkår, der skal gælde i forholdet mellem en forsyningspligtudbyder og en slutbruger, jf. dog § 28.

Der foreslås en reguleringsform i form af fastsættelse af administrative forskrifter, hvor Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen. I de administrative forskrifter fastsættes minimumskrav til forsyningspligtudbyderens standardvilkår og indholdet heraf.

Slutbrugere vil kunne klage til Telestyrelsen over manglende overholdelse.

Med hensyn til indholdet af de administrative forskrifter kan der blive fastsat egentlige indholdsmæssige minimumskrav til de kontrakter, der indgås mellem udbyderen og slutbrugeren, jf. også § 28. Der kunne for eksempel blive fastsat minimumskrav til:

- kompensations- og tilbagebetalingsordninger i tilfælde af udbyderens manglende opfyldelse,
- regler for misligholdelse og opsigelse, samt
- krav om offentliggørelse af de anvendte kontraktvilkår.

Herudover kan der i administrative forskrifter fastsættes minimumskrav til kvaliteten af de udbudte tjenester. Kravene hertil bør som udgangspunkt fastsættes med henblik på som minimum at sikre en fastholdelse af det nuværende kvalitetsniveau.

Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at Telestyrelsen skal godkende standardvilkår. Bestemmelse giver mulighed for at indføre regler om, at abonnementsvilkårene skal forhåndsgodkendes. Dette gøres for at sikre størst mulig gennemskuelse for slutbrugerne. Det kan i den forbindelse indgå i de nærmere regler for godkendelse af abonnementsvilkårene, at Telestyrelsen ved godkendelse heraf skal høre de relevante forbrugermyndigheder i det omfang, der er tale om forhold, der ikke er særskilt reguleret i bekendtgørelser udstedt med hjemmel i denne Inatsisartutlov.

Til § 26

Telebranchen finansierer Telestyrelsen, Teleklagenævnet og eventuelle forsyningspligtunderskud. Dette princip anvendes i store dele af verden. Langdistancekommunikation er telekommunikation mellem byer og bygder, samt til og fra udlandet.

Til stk. 2

Afgiftens størrelse vil blive fastsat i Finansloven. Afgiften opkræves som en afgift på langdistancekommunikation i engrosleddet, fordi de administrative omkostninger herved minimeres samtidig med, at alle tjenesteudbydere vil bidrage hertil forholdsmæssigt. Det anses for hensigtsmæssigt, at afgiften tydeligt opdeles i en afgiftskomponent til dækning af Telestyrelsens og Teleklagenævnets budget, og en komponent til dækning af eventuelle forsyningspligtunderskud. Der kan fastsættes forskellige afgiftsniveauer for forskellige dele af langdistancekommunikationen.

Til § 27

For forbrugerbeskyttelsen foreslås indført regler om minimumskrav til udbydere af telekommunikationsinfrastruktur og teletjenester til slutbrugere. I gældende lovgivning godkender Naalakkersuisut abonnementsvilkår og takster for de koncessionerede tjenester, og den enkelte slutbruger er derved sikret et vist minimumsindhold af oplysninger og services.

Såfremt Naalakkersuisut, efter bemyndigelse fra Inatsisartut, liberaliserer dele af Grønlands Selvstyres eneret på telekommunikationsområdet, er der behov for generelt at kunne kræve visse minimumsregler overholdt af alle udbydere for at kunne beskytte den enkelte slutbruger.

Der er i forslaget henlagt en større del af reguleringen til bekendtgørelsesniveau, idet reguleringen skal kunne stå mål med kreativiteten og innovationen i forbindelse med udviklingen af nye slutbrugerprodukter.

Bestemmelsen sikrer mulighed for at stille visse minimumskrav til ejere af og udbydere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester. Der vil herunder også være hjemmel til at fastsætte regler, der retter sig imod ejere af såkaldte "interne net", der er etableret "bag ved" det eller de pågældende abonnentsnumre, herunder eksempelvis et internt tele- og omstillingsanlæg mellem flere geografisk adskilte filialer af en virksomhed. Der er mulighed for at pålægge samme adgangskrav til nye tjenester i takt med at de måtte blive indført.

De pågældende minimumskrav skal sikre, at det vil være muligt at give alle slutbrugere adgang til at foretage gratis opkald til en alarmtjeneste, til minimum én opkaldsbaseret, landsdækkende nummeroplysningstjeneste, og til eventuelle andre, samfundsvigtige teletjenester af samme karakter, som de ovenfor nævnte.

Til § 28

Til stk. 1

Hensigten med denne bestemmelse er at kunne differentiere reguleringen af teletjenester, der udbydes til slutbrugere således, at dele af reguleringen kun finder anvendelse i forhold til udbud af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester, som hovedsagelig er bestemt til ikke-erhvervsmæssig anvendelse hos slutbrugeren. Dette vil eventuelt kunne ske således, at dele af bestemmelserne kun gøres obligatoriske i forhold til ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, mens kravene enten helt udelades i forhold til erhvervsdrivende slutbrugere, eller kun gælder i det omfang, de ikke er fraveget ved aftale. Slutbrugere er defineret i § 4, stk. 3.

Derudover er det hensigten at søge at differentiere bekendtgørelsesreguleringen således, at dele af denne kun finder anvendelse på udbud af teletjenester, hvor der sker en forbrugsafhængig debitering.

Det er hensigten, at bekendtgørelsesreguleringen som udgangspunkt skal gælde generelt, uanset karakteren af det pågældende tjenesteudbud. Der vil således som udgangspunkt gælde den samme regulering for alle typer teletjenester, herunder taletelefoni, ISDN-tjenester, internettjenester med videre.

Til stk. 2

Nr. 1

Bestemmelsen kan bl.a. udnyttes til at fastsætte regler om, at der som grundlag for ethvert kundeforhold skal foreligge en skriftlig kontrakt.

Der kan i forbindelse hermed bl.a. fastsættes bestemmelser om, hvordan selve kontraktindgåelsen skal ske og om slutbrugerens fortrydelsesadgang.

For så vidt angår kravet om skriftlighed, kan der fastsættes regler, der giver mulighed for en mere fleksibel opfyldelse heraf, for eksempel således at kontraktindgåelsen kan ske elektronisk, i det omfang det kan ske på betryggende vis eksempelvis ved anvendelse af elektroniske signaturer.

Derudover kan der fastsættes minimumskrav til, hvilke forhold der skal indgå i den skriftlige kontrakt, herunder at alle kontrakter skal indeholde oplysninger om:

- priser,
- leveringstider,
- kvalitets- og serviceniveauer,
- supplerende tjenester og faciliteter, som skal tilbydes slutbrugerne,
- kompensations- og tilbagebetalingsordninger gældende for kundeforholdet, hvis der er mangler ved den aftalte tjeneste,
- vilkår for opsigelse og afbrydelse i tilfælde af misligholdelse fra slutbrugerens side,
- minimumskrav til kontraktvilkår vedrørende konsekvenserne af manglende betaling fra slutbrugerens side, herunder navnlig rammer for adgangen til at opsiges eller afbryde et kundeforhold.

Bekendtgørelsesreguleringen kan ligeledes omfatte krav om, at de anvendte kontrakter indeholder oplysninger om sikkerhedsstillelse, bindingsperioder i kontrakter, varslingsregler i forbindelse med pris- og vilkårsændringer og afbrydelser af den pågældende tjeneste med videre, og om udbydernes oplysningspligt på disse områder.

Bekendtgørelsesreglerne vedrørende afbrydelse af en teletjeneste kan bl.a. omfatte krav om, at det, når bortses fra tilfælde af svig, gentagne tilfælde af for sen betaling eller manglende betaling, som udgangspunkt kun er den berørte (ikke-betalte) teletjeneste og/eller abonnement eller dele heraf, der kan afbrydes, og ikke eventuelle andre teletjenester, som den pågældende slutbruger ligeledes har abonnement på.

Bekendtgørelsesreguleringen kan således bl.a. indebære, at udbyderen i tilfælde af misligholdelse vedrørende 1 telefonlinie ikke samtidig kan lukke øvrige telefonlinier, som den pågældende kunde måtte have. Baggrunden herfor er navnlig fastnet-abonnementernes karakter af livline, herunder telefonens funktion som adgangsvej til en offentlig alarmtjeneste.

Der vil ikke med hjemmel i bestemmelsen kunne stilles krav om, at udbydere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester skal forelægge Telestyrelsen deres kontraktvilkår til forudgående godkendelse, jf. dog hjemlen hertil i § 25, stk. 3, for så vidt angår forsyningspligtudbyderens kontraktvilkår.

Nr. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om minimumskrav vedrørende tilslutning og anvendelse af terminaludstyr og tilrådighedsstillelse af særlige tekniske grænseflader, herunder pligt for udbydere til på forespørgsel at give nærmere definerede oplysninger om teletekniske specifikationer.

Nr. 3

Bestemmelsen giver bemyndigelse til at fastsætte regler om, at udbydere af offentlig telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester skal tilbyde slutbrugeren en række særlige funktioner og faciliteter i forbindelse med et teleselskabs generelle udbud af offentlig telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester til slutbrugere, herunder eventuelt krav om at disse faciliteter og funktioner stilles gratis til rådighed.

I reguleringen heraf vil også kunne indgå krav om, at udbydere af offentlig telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester til slutbrugere eksplicit skal gøre slutbrugerne opmærksom på de pågældende faciliteter og orientere om mulighederne for at anvende disse.

Der er tale om funktioner og faciliteter som for eksempel specificeret regning, spærring for visse typer udgående opkald, løbende udsvingskontrol, det vil sige en aftalt overvågning af, at forbruget ikke afviger mere end en vis procentandel fra de foregående måneders forbrug, og en alarmering af slutbrugeren, hvis dette sker, og saldokontrolordninger, det vil sige ordninger, hvor slutbrugeren angiver et loft over det maksimale forventede forbrug, kombineret med en alarmering af slutbrugeren, hvis det således fastsatte loft overskrides.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes specifikke krav til de enkelte funktioner og faciliteter. Det er dog hensigten, at kravene så vidt muligt vil blive udformet, så de åbner mulighed for en fleksibel opfyldelse. Der vil således ved udmøntningen af hjemlen primært skulle tages udgangspunkt i det overordnede beskyttelsesformål.

Nr. 4

Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan stille særlige krav til udbydere af offentlig telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester om udformningen af de slutbrugerprodukter, der udbydes, med henblik på opfyldelse af særlige brugergrupper,

herunder handicappedes, behov, herunder særlige funktionaliteter eksempelvis til høre-, syns- eller bevægelseshæmmede brugere.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer Naalakkersuisuts adgang til at foretage en differentiering mellem forskellige typer aftaleforhold, for eksempel udbyderes aftaler med henholdsvis erhvervsdrivende og ikke-erhvervsdrivende slutbrugere. Differentieringen vil eksempelvis kunne ske ved, at visse bestemmelser kun finder anvendelse i forhold til ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, eller at det for visse bestemmelser vedkommende gøres muligt i erhvervsmæssige aftaleforhold at fravige reguleringens krav.

En differentiering vil være relevant, hvor begrundelsen for den pågældende regulering primært er et ønske om at beskytte ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, og hvor en anvendelse af den pågældende regulering, også i forhold til erhvervsdrivende slutbrugere, ikke i realiteten vil være i disse slutbrugeres interesse, fordi dette vanskeliggør eller umuliggør levering af teledydelser på de vilkår og til de priser, som denne gruppe af slutbrugere efterspørger.

Til § 29

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om, at udbyderens fastsættelse af priser og vilkår for de enkelte teletjenester skal være uafhængig af det formål, de pågældende teletjenester anvendes til, og ikke må bevirke, at slutbrugeren tvinges til at aftage eller betale for ydelser, der ikke er nødvendige for den teletjeneste, der er anmodet om.

Til § 30

Betalingstelefoner omfatter alle offentlige tilgængelige betalingstelefoner. Der kan stilles krav til placering og udformning af betalingstelefonanlæggene, således at de også kan anvendes af handicappede. Bestemmelsen indebærer endvidere en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler som omfatter krav om sikring af gratis opkald til alarmtjenesten samt krav om, at oplysning om priser og lignende fremgår i umiddelbar nærhed af betalingstelefonen.

Til § 31

Til stk. 1

Bestemmelsen indebærer, at ejere af telekommunikationsinfrastruktur og udbydere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester har et ansvar for at sikre, at oplysninger om personers korrespondance ikke er tilgængelige for uvedkommende.

Derved er der foretaget en differentiering mellem stk. 2, der handler om brud på fortroligheden med hensyn til den trafik, der foregår via den pågældende telekommunikationsinfrastruktur og teletjenester, og stk. 1, der omhandler foranstaltninger for at sikre, at oplysninger som nævnt ikke er tilgængelige for uvedkommende.

Undladelse af at overholde bestemmelsen kan sanktioneres, jf. lovens § 34.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at udbyderen af telekommunikationsinfrastruktur eller en teletjeneste og dennes ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller om indholdet heraf, som de får kendskab til i forbindelse med det pågældende udbud af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester. De pågældende skal tillige træffe foranstaltninger for at sikre, at oplysninger som nævnt ikke er tilgængelige for uvedkommende.

Bestemmelsen præciserer, at forbuddet også gælder for den, der er eller har været ansat hos udbydere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester.

Bestemmelsen retter sig ikke alene mod udbydere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester, men også imod ejere af telekommunikationsinfrastruktur, der er etableret til eget brug, herunder eksempelvis telekommunikationsinfrastruktur, som en flerhed af slutbrugere til eget brug har etableret og eventuelt tillige forestår driften af.

Stk. 2 retter sig således også imod personer, der er eller har været ansat hos en ejer eller udbyder af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester, eller som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med disse. Forpligtelsen til at sikre, at nettet og tjenesterne er forsvarligt indrettet, retter sig alene mod selve ejeren eller udbyderen af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenesten, jf. stk. 1.

For så vidt angår ansatte i relation til ejere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester, vil der ud over formelt ansatte kunne være tale om andre personer, som ikke nødvendigvis er formelt ansat, men som ud fra en konkret vurdering må sidestilles hermed, for eksempel fordi de forestår driften af det pågældende net, fører tilsyn hermed eller lignende.

Med hensyn til videregivelse af oplysninger om andres brug af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenesten eller indholdet heraf, vil der eksempelvis ikke være tale om en uberettiget videregivelse, hvis oplysningerne videregives til et konsulentfirma, som for ejeren af en telekommunikationsinfrastruktur eller for udbydere af telekommunikationsinfrastruktur eller teletjenester foretager en undersøgelse om nettets

sikkerhed eller lignende, idet der dermed vil være tale om, at oplysningerne alene skal anvendes til internt brug. Sådanne sagkyndige medhjælpere vil også være omfattet af forpligtelsen om ikke at videregive oplysninger til uvedkommende.

Overtrædelse af bestemmelsen kan sanktioneres, jf. lovens § 34

Til § 32

Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren, bl.a. regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tilrådighedsstillelse af offentligt tilgængelige teletjenester inden for offentlig telekommunikationsinfrastruktursamt behandling og opbevaring af data.

Endvidere kan Naalakkersuisut fastsætte regler om udlevering af hemmelige numre i forbindelse med telefonforkyndelse ved politi og domstolene. Formålet er at give mulighed for at der kan ske telefonforkyndelse til brug for domstolene selvom personen har hemmeligt nummer, samt at give politiet mulighed for at få oplyst navn og adresse på opkald til politiet. Formålet er ligeledes at hjemle udbyderes ret og pligt til at udlevere personoplysninger og hemmelige numre, når det i øvrigt er hjemlet i anden lovgivning, herunder retsplejeloven. Reglerne for videregivelse personoplysninger og hemmelige numre skal fastsætte grænserne og vilkårene for udbydernes udlevering af informationerne.

Til § 33

Til stk. 1 og 2

Der foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse, der omfatter beredskabssituationer og sikring af samfundsvigtig telekommunikation og den i den forbindelse nødvendige telekommunikationsinfrastruktur i andre ekstraordinære situationer, hvorom Naalakkersuisut kan fastsætte de nærmere regler. Bestemmelsen omfatter dermed beredskabssituationer i krigstid, men også katastrofer og andre ekstraordinære situationer, hvor der er fare for en overbelastning af telekommunikationsinfrastrukturen, er omfattet.

Naalakkersuisut vil bl.a. kunne fastsætte regler, som indeholder krav om sikring af de fornødne tekniske funktioner og personelle beredskab med henblik på alarmeringssituationer over for offentligheden, opretholdelse af prioriteret kommunikation med videre i forbindelse med større ulykker, orkan- og stormflodssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Naalakkersuisut fastsættelse af regler, skal ikke være mere byrdefuld end formålet nødvendiggør, og disse fordres fastsat således, at der ikke herved sker en uhensigtsmæssig

konkurrenceforvridning mellem selskaber, der opererer på samme marked eller i samme branche. Udgifterne forbundet med overholdelse af de fastsatte regler dækkes af de pågældende udbydere af telekommunikationsinfrastruktur og teletjenester.

Bemyndigelsen giver mulighed for, at der kan fastsættes regler vedrørende pligter for udbydere af telekommunikationsinfrastruktur og teletjenester i forbindelse med teleberedskabet, som består af følgende hovedområder: 1) prioriteringer i telekommunikationsinfrastruktur og teletjenester, 2) fysisk beskyttelse af telekommunikationsinfrastruktur og teletjenester, og 3) retningslinjer for tilvejebringelse og opretholdelse af samfundsvigtig telekommunikation.

Til stk. 3

Bemyndigelsen i stk. 2 gør det muligt at fastsætte en tilsvarende forpligtelse for offentlige myndigheder samt offentlige og private virksomheder og institutioner vedrørende de i stk. 1 nævnte forhold.

Til § 34

Bestemmelsen er blevet omformuleret for at blive i overensstemmelse med de gældende normer for sanktionsbestemmelser.

Ved overtrædelser fastsættes sanktioner i overensstemmelse med reglerne i Kriminalloven om valg og udmåling af foranstaltninger. Foranstaltningen kan blandt andet være bøde.

Ved strafudmåling som følge af overtrædelser af de i bestemmelsen nævnte regler, bør der tages et særligt hensyn til den økonomiske fordel den pågældende part enten har opnået, har tilsigtet at opnå eller den interesse vedkommende har haft ved overtrædelse af bestemmelserne.

Strafudmålingen af en overtrædelse af kriminallovens § 94 fastsættes efter bestemmelserne i kriminallovens kapitel 24, om Valg og udmåling af foranstaltninger.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter hjemmel til, at der kan fastsættes kriminalretlig foranstaltning i form af bøde i forskrifter udstedt med hjemmel i nærværende lov.

Til § 35

Til stk. 1

Her skal opmærksomheden specielt rettes mod kriminallovens, hvorefter genstande, der er af væsentlig betydning for lovovertræders udførelse af lovligt erhverv ikke må konfiskeres, medmindre taler herfor.

Til stk. 2

Stk. 2 sikrer, at konfiskationen sker til fordel for landskassen og ikke til fordel for statskassen.

Til § 36

Bestemmelsen foreslår, at nærværende lov træder i kraft den 1. januar 2018.

Samtidig ophæves Landstingsforordning om telekommunikation og teletjenester.

Bekendtgørelser udstedt i medfør af de nævnte landstingsforordninger forbliver dog i kraft, indtil de særskilt ophæves eller ændres.

Til § 37

Bestemmelsen sikrer, at Landstingsforordning nr. 10 af 28. oktober 1993, forbliver i kraft for de dansk-amerikanske forsvarsområder indtil nærværende landstingsforordning sættes i kraft for disse områder jf. stk. 2.

Til stk. 2

Det foreslås at lovforslaget, på samme måde som den gældende lovgivning, kan sættes i kraft for de dansk-amerikanske forsvarsområder, der er oprettet i henhold til traktat af 27. august 1951 om forsvaret af Grønland.